CELJSKI tednik

CELJE, PETEK, DNE 4. MARCA 1955
LETO VIII. — ŠT. 9 — CENA 10 DIN

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo: Celje, Titov trg št. 1 — Poštni predal 123 — Telefon 20-07 — Tekoči račun 600-T-230 pri NB FLRJ v Celju. — Letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 dinarjev. — Izhaja vsak petek — Poštnina plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI CELJSKEGA OKRAJA

8. marec - praznik žena

Božidar Jakac: Narodni heroj Tončka Čečeva

Po vsem svetu praznujejo že 46 let 8. marec kot praznik borbenih žena in materinski dan. Njegov pomen je velik in aktualen posebno še pri nas, ko so si revolucionarne jugoslovanske žene že v narodnoosvobodilnem boju priborile enakopravnost, ki je v naši socialistični državi tudi uzakonjena. Vendar se naše žene, zlasti na kmetih, niso še popolnoma osvobodile zaostale miselnosti in občutka manjvrednosti. Temu niso krive samo žene, temveč tudi možje, ki večkrat podcenjevalno gledajo na žene. Dokler se ne bo vsa naša družba otresla ostankov stare miselnosti, ne moremo govoriti o resnični enakopravnosti žena. Zadnji čas je, da se ženska enakopravnost uveljavi tudi v praksi.

Še vse premalo naših žena sodeluje v organih ljudske oblasti, v delavskem upravljanju, v odborih družbenih organizacij in kmetijskih zadrug. Zlasti sedaj, ko bomo volili nove delavske svete, odbore kmetijskih zadrug in odbore komun, bomo morali naše napredne žene bolj upoštevati kot doslej. Tudi žene same naj ovržejo predsodek, da niso sposobne opravljati raznih funkcij, moški pa naj ne gledajo na žene nazadnjaško. Žene sestavljajo velik del državljanov in vzgajajo naš rod, zato imajo velik vpliv v družbi. In prav zato morajo sodelovati pri reševanju družbenih, političnih in gospodarskih vprašanj. Kajti dejstvo je, da popolne ljudske oblasti in samoupravljanja brez sodelovanja žena ne more biti.

Vprašanje ženske enakopravnosti je v naši domovini neločljivo povezano z bojem za resnično socialistično demokracijo. Le z vztrajnim političnim delom nam bo uspelo zbrisati razlike, ki jih še opažamo v praktičnem življenju.

Važen pomenek predstavnikov kmetijskega zadružništva iz vse države v Celju

V nedeljo in ponedeljek je bila v Celju v sejni dvorani LOMO izredno važna konferenca predstavnikov republiških zadružnih zvez iz vse Jugoslavije. Konference se je udeležilo nad 70 predstavnikov zadružnih organizacij. Med udeleženci so bili najvidnejši državni funkcionarji zadružnega gibanja v državi, med temi predsednik Glavne zadružne zveze Jugoslavije tov. *Risto Antunović* in podpredsednik tov. *Janez Hribar*. Bil je navzoč tudi celoten Glavni odbor Zadružne Zveze LRS s tov. *Viktor Avbljem* na čelu. Z velikim navdušenjem so v svoji sredini pozdravili tudi člana Izvršnega sveta FLRJ tov. *Slavka Komarja*.

Konferenca ni imela značaj sestanka, kjer bi z nekimi zaključki in sklepi določali spremembe ali smer v razvoju kmetijskega zadružništva, temveč je bila bolj posvetovalnega značaja. Njene ugotovitve in predlogi pa naj bi služili zvezni skupščini kot pripomoček za sestavo novega zakona o kmetijskem zadružništvu.

Predsednik Glavne zadružne zveze Jugoslavije tov. Risto Antunović je že v uvodni besedi naprosil udeležence, naj se v razpravi omejujejo predvsem na splošne organizacijske oblike in na ekonomsko politiko ter vlogo kmetijskih zadrug pri socialistični preobrazbi vasi. Podobno osnovo za razpravo je podal tudi sekretar Glavne zadružne zveze Jugoslavije tov. Ante Rauš.

Po uvodnih razpravah je sledila živahna in plodna razprava udeležencev, v kateri so poleg nekaterih nebistvenih drobnih vprašanj obravnavali vrsto problemov, ki zadevajo vprašanja finančnih odnosov med zadrugami in zadružnimi podjetji, o vprašanju osamosvojitve zadružnih podjetij, o nalogah zadružnih zvez in poslovnih zvez. Delegati so se zavzemali, da bi naj zadružne zveze ustvarjale in ustanavljale lastna gmotna sredstva za pospeševanje in razvoj kmetijstva.

V nedeljo popoldne se je razprava nadaljevala. V tej popoldanski razpravi je govoril tudi predsednik Zadružne zveze za okraj Celje, tov. *Franc Lubej*. Njegovo diskusijo objavljamo nekoliko podrobneje, ker je splošna jugoslovanska kmetijsko zadružniška vprašanja povezoval tudi z izkušnjami v zadrugah na našem terenu in praktičnimi izsledki celjske Zadružne zveze.

PRISPEVEK PREDSEDNIKA OZZ CELJE FRANCA LUBEJA K RAZPRAVI O ZADRUŽNI PROBLEMATIKI

Najprej je tov. Lubej govoril o problematiki, ki nastaja okoli delitve dobička ob letnih obračunih. Poudaril je, da tam, kjer zadružniki zahtevajo čim večje deleže posebno zase, zadružni aktivisti niso storili vsega, kar bi morali, da bi zadružniki mislili predvsem na razvoj in modernizacijo kmetijske proizvodnje v svojem okolišu. Tam pa, kjer je zadr. zavest že prišla do te stopnje, je povpraševanje po letnih premijah veliko manjše, izdatki za splošno napredovanje gospodarstva na vasi pa so veliko večji.

Dalje je tov. Lubej poudaril, da je treba okrajne zadružne zveze še veliko bolj utrditi in s tem odgovoril nekaterim diskutantom, ki so se ogrevali za razpust okrajnih zadružnih zvez. Iznesel je nekoliko dejstev na osnovi lastne prakse in izkušenj na našem domačem terenu:

Dejstvo je, da je delo, ki obsega dejavnost okrajne zadružne zveze, vsak dan večje, res je, da doslej nismo imeli nekega točno določenega načrta, toda v bodoče bo morala OZZ Celje posvečati pozornost trem osnovnim nalogam:

V prvi vrsti bo treba organizirati službo za napredek kmetijske proizvodnje. Ker v celjskem okraju predstavlja hmeljarstvo glavno proizvodno panogo, je treba ustanoviti v okviru OZZ hmeljarski odsek. Poleg tega bo treba ustanoviti še druge, ki bodo skrbeli za napredek živinoreje, vinogradništva, sadjarstva in drugih kultur. S tem v zvezi bo treba povečati strokovni kader.

Tudi do sedaj so obstojali taki odseki, toda njihovo delo je bilo premalo konkretno, dostikrat samo na papirju, zlasti v odsekih pri kmetijskih zadrugah samih. Lansko leto je OZZ organizirala in reševala preko odbora za živinorejo vrsto vprašanj v živinorejskih odsekih pri zadrugah. Posebno skrb je ta odbor posvečal krvni bazi, gnojilu, nakupu plemenite pasme živine, službi umetnega oplojevanja, nakupu plemenskih bikov itd. S tem v zvezi je tov. Lubej iznesel tudi važnost rešitve finančnega vprašanja te veje dejavnosti, ki doslej še ni rešeno.

Kot drugo važno nalogo je označil važnost razvoja proizvodne dejavnosti, ki bi našla odraz v povečanem naporu

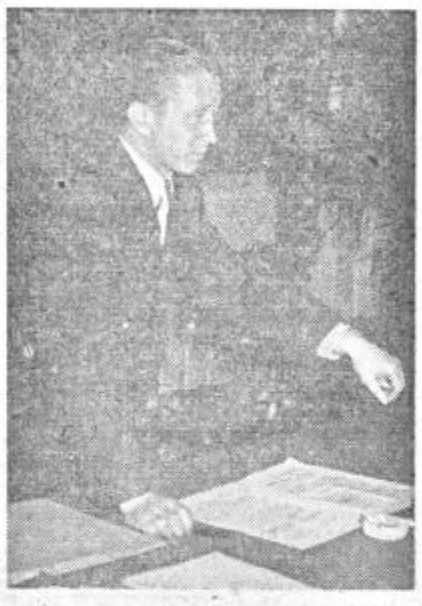

različnih zadružnih podjetij v okviru OZZ. S tem v zvezi so seveda spet materialne osnove, ki bi jih bilo treba zagotoviti s predpisi. Od teh podjetij bi morala OZZ participirati del dobička, ker drugače OZZ ne more biti materialno zainteresirana za razvoj teh podjetij. Tov. Lubej je bil mnenja, da bi ta podjetja osvobodili zveznih dajatev in bi ves dobiček šel v korist zadružnih organizacij, za napredek raznih odsekov, služb in kmetijske proizvodnje v celoti.

Kot tretjo nalogo je označil tov. Lubej organizacijo instruktorske in pravne službe. Poudaril je, da vrsta kmetijskih zadrug na terenu ni sposobna reševati razne pravne spore, ker niti v podrobnosti ne poznajo raznih predpisov o registraciji itd. V okviru OZZ bo treba uvesti skupino instruktorjev, ki bi pomagali zadrugam pri njihovi notranji organizaciji, organizaciji odsekov, sestavi tarifnih pravilnikov, kolektivnih pogodb itd.

V ponedeljek dopoldne se je konferenca nadaljevala. Poleg večjega števila drugih predstavnikov je govoril tudi predsednik republiške Glavne zadružne zveze tov. Viktor Avbelj, ki je predlagal osamosvojitev zadružnih podjetij, v katerih naj bi se uvedel sistem samoupravljanja. To potrebo je utemeljeval s tem, češ da zdaj zadružna podjetja nimajo istih pogojev, kot jih imajo ostala državna podjetja. Predlagal je tudi, naj bi ves dobiček iz trgovin sprejemale zadruge za investicije za napredek kmetijstva. Nadalje je tov. Avbelj govoril o tem, da naj novi zakon o kmetijskem zadružništvu ne predpisuje določene oblike naših zadrug in da ni nič napačnega, če se kmetijske zadruge v državi marsikje razlikujejo. Zakon naj na splošno določi le osnovna vprašanja, torej ta zakon naj bo načelen. Na koncu je tov. Avbelj še opozarjal, da je treba vlagati še obilo truda za vključevanje čim večjega števila gospodarstev v kmetijske zadruge in o kreditih individualnim kmetom, ki naj bi jih v bodoče dodeljevali le preko kmetijskih zadrug.

V razpravi se je oglasilo še vrsto drugih funkcionarjev zadružnih zvez iz vse države. Zaključno besedo je imel spet predsednik GZZ FLRJ tov. Antunović.

Ta uspešen in bogat pomenek voditeljev zadružnega gibanja v Jugoslaviji se je končal v ponedeljek okoli dveh popoldne.

Po končani konferenci so si udeleženci ogledali Hmeljarski inštitut v Žalcu, agroservisno postajo v Šempetru, naslednji dan pa Tovarno kmetijskega orodja in KZ v Zrečah, perutninarsko selekcijsko postajo v Ločah ter Tovarno emajlirane posode v Celju.

Normiranje po tabeli - toda ne šablonsko, temveč življenjsko

Smo v času živahnih razprav o novem plačnem sistemu in sredi sestavljanja tarifnih pravilnikov ter normiranja delovnih mest. Okvirni načrti in sistemi, ki jih je pripravil okrajni ljudski odbor so v veliko pomoč komisijam, ki te spremembe urejujejo.

Ne moremo reči, da kje zares delajo narobe, toda kaj lahko se zgodi, da posamezniki zaradi premajhnega poglabljanja in zaradi lažjega dela vse te stvari urejujejo preveč šablonsko, ko gledajo samo okvirne načrte, pozabljajo pa na specifičnosti podjetij. Okvirni načrt je zares zelo dobro in strokovnjaško izdelan, ni pa preciziran v podrobnosti za najrazličnejše zvrsti gospodarskih organizacij. Če bi se torej razne komisije v podjetjih držale strogo tega tabelaričnega navodila, bi s tem lahko dostikrat pogrešila. Jasno je torej, da morajo komisije tabele gledati kot okvirna navodila, ki pa se morajo prilagoditi podjetjem, njihovi proizvodnji in karakteristikam dela.

Poglejmo torej nekaj točk, po katerih komisije določajo stopnjo težavnosti delovnega mesta in kako različno lahko na njo gledajo različna podjetja:

Verjetno bo najvažnejša in pri vseh podjetjih sorazmerno enaka ocena stopnje časa, ki ga delavec rabi za priučitev dela na določenem delovnem mestu.

Delo, ki terja za priučitev od enega do mesec dni, ne dobi nobene točke, za en mesec 5, za dva meseca 10, za štiri mesece 20, za pol leta 30, za devet mesecev 45, za leto dni 60, za dve leti 120, za tri leta 150, za pet let 180 in za izrazite strokovnjake 220 točk. Ta kriterij bo menda ostal povsod enak. Ni pa rečeno, da se morajo povsod držati II. kriterija v tabeli, to je načina dela. Vzorec okraja predvideva ročno delo brez orodja, z orodjem, vsakega na pol in končno čisto strojno delo. Točkovanje se giblje od nič do 40 točk. Tak kriterij bi lahko uporabili tam, kjer je strojno delo v podjetju permanentnega značaja, skoraj obrnjeno pa tam, kjer je ročno delo večje važnosti. Vzemimo na primer steklarno, tam bo ročno delo (brusilcev) gotovo bolj ocenjeno kot katerakoli strojna obdelava. Tako bomo morali pri njih ta kriterij drugače stopnjevati, na primer: navadno ročno delo, polstrokovno ročno delo, do izredno važnega ročnega dela.

Tretji kriterij predvideva točnost dela, ki se giba od 0 do 4 točk. Ocenjeno je od navadnega, preko manj točnega, točnega in do zelo točnega dela. Tu bo dvoje podjetij, kot na primer kamnolom in finomehanika, imelo veliko razliko.

Podobno je z ostalimi kriteriji, ki jih predvideva tabela: napornost in nezdravo delo, umazanost in odgovornost pri delu. Tako ima napornost najvišjo postavko 60 točk, odvisnost 30 točk, nezdravo delo 45 točk, nevarno delo 45 točk, umazanost 30 točk in odgovornost 50 točk.

Jasno je, da se podjetja ne bodo vselej držala teh po vzorcu predpisanih najvišjih stopenj. Nekje je lahko delo snažno, pač pa je nevarno. Drugje je delo nesnažno, ni pa težko itd. Tu si lahko podjetja po presoji nekje znižajo višino točk pri manj važnem kriteriju in to število dodajo tam, kjer je to potrebno.

Tako bo na primer elektrotehnična stroka, zlasti tisti del delavcev, ki ima opraviti z visokimi napetostmi, zvišala postavko nevarnega dela morda na račun umazanosti ali katere druge postavke. Finomehanična stroka postavko točnosti na račun nezdravega dela. Kemična stroka bo dvignila postavko nezdravega dela in umazanega dela na račun katere koli druge postavke. To seveda zavisi popolnoma od specifičnosti proizvodnje in karakterja delovnega mesta. Po vsem tem je jasno, da mora komisija pri določevanju stopnje dela in normiranja delovnih mest prilagoditi vzorec okraja svojim prilikam tako, da okvirno ostane pri istem številu točk.

Kakršno koli očitanje, da sistem, ki ga je okvirno osvojil celjski okraj, ni dinamičen, da je šablonski, ne drži. Drži pa, da postane vsak, še tako precizen sistem statičen in okoren, čim ga uresničujejo nedinamični ljudje, ki bi okrajni vzorec enostavno prepisali in ga priložili svojemu tarifnemu pravilniku. Gotovo bo v okraju zelo malo podjetij, ki bi lahko vzorec do pike nespremenjenega uporabili, še manj pa tistih, ki bi ga ob pametnih prilagoditvah ne mogli uporabiti.

Ob koncu je treba pripomniti, da določevanje karakteristike delovnih mest ne more biti domena posameznika, temveč, da mora pri tem delu sodelovati čim več ljudi, ker bo le tako lahko specifičnost delovnega procesa v podjetju našla svoj odraz v normah in ocenitvah delovnih mest. Tu mora sodelovati uprava, sindikat, tehnično vodstvo in predstavniki posameznih oddelkov, ki proces, težavnost in odgovornost delovnih mest popolnoma poznajo.

Delavci - Delavke - Družinski člani - Svojci!

Delovne nezgode nam povzročajo letno materialno in finančno škodo in veliko trpljenja naših delavcev.

Zaradi nepazljivosti pri delu, zaradi premajhne strokovnosti, zaradi neuporabljanja osebnih in splošnih zaščitnih sredstev in zaradi površnosti pri delu se dogajajo iz dneva v dan lažje, težke in smrtne nezgode, ki zmanjšujejo splošno in kvalifikacijsko delovno sposobnost delavcev in delavk.

Borba proti obratnim nezgodam ni samo naloga podjetja, temveč prav posebno naloga vsakega posameznika — na sleherneem delovnem mestu, kakor tudi naloga družin in svojcev, ki so pri vsaki nezgodi neposredno ali posredno prizadeti.

Borite se proti nezgodam z vsemi sredstvi. Uporabljajte osebna in splošna zaščitna sredstva ter se v celoti in dosledno ravnajte po predpisih, ki so izdana v podjetju za higiensko in tehnično zaščito. Bodite pri delu previdni, da se boste lahko vrnili domov zdravi. Preprečujte nezgode in opozarjajte sodelavce in družinske člane na varnost pri delu, ker boste s tem obvarovali najdražje kar imate — svoje zdravje in življenje. Nezgodo je bolje in laže preprečiti, kakor pa zadobljeno rano izlečiti.

Okrajna inšpekcija dela
Celje

Pogled po SVETU

Število problemov raste, čim bolj si svet prizadeva, da bi jih rešil in razvozljal. Kakšna razočaranja so pretresla generacije v zadnjih desetih letih! Kajti še tako globoko prepričanje o tem, da se čas nikoli ne ustavi, da se življenje nikoli ne umiri, v človeku ne poteši potrebe po zatišju, varnosti in gotovosti. Potrebe in upanja, ki se večkrat sprevrže v samoprevaro! Spominjam se, kako sem včasih rad bral Rabindranatha Tagorea. Všeč mi je bila miselnost njegovega Modernega sveta in njegove knjige o nacionalizmu, blizu tiste miselnosti, ki je zavzemala teren med obema svetovnima vojnama v znamenju Spenglerjeve knjige o propadanju zapada. Danes se mi zdita propad in vzpon sinonima za nezadržni zgodovinski proces, pri katerem se človeška pamet spopada s pobesnelimi nagoni in čustvi.

Da stojimo spet pred razočaranjem nad razorožitveno konferenco, ni potrebno niti več omenjati. Če se zgodovina sploh kje ponavlja, se pri razorožitvenih akcijah nedvomno. Zahod se bo spet razšel z Vzhodom in to kar ob formalnem vprašanju, kajti do jedra razorožitve nobeden noče poseči: Vzhod terja uničenje atomskega orožja kot prvo točko, Zahod pa bi rad najprej zvaril nekako kontrolno komisijo, ki bi nadzorovala razorožitev.

Formoza je v stagnaciji. Attlee predlaga nekako nevtralizacijo, vendar se stvar ne zgane. Edenov tržaški recept, da bi se Peking in Tajpeh pogajala direktno, ob strani pa bi imela vsak svoje posrednike, je propadel. Ali bodo zdaj Colombo — države nastopile, se še ne ve.

Konferenca v Bangkoku ni pokazala glede Daljnega vzhoda nobenih razveseljivih perspektiv. Manilski pakt se je znova razodel kot slabo maskirano orodje za imperialistično politiko Zapada v Jugovzhodni Aziji. Tajfun, ki divja okoli Formoze, se zaradi odločitev v Bangkoku ne bo polegel. Očitno je, da so sicer neka nasprotja med ZDA in Anglijo: Eden se je spet uprl Dullesu, ki je v poročilo vštulil »komunizem« in propagandni aktivizem zoper »komunistični ekspanzionizem«; Dulles je bil zoper sestanek v Singapuru in zoper to, da bi se britansko-zelandsko-avstralska vojaška zveza vključila v SEATO-pakt. Toda to so samo majhni »Schönheitsfehlerji« na mrkem in nespremenljivem imperialističnem obrazu Moloha, ki bi rad paševal na največjem kontinentu planeta. Že uvodna govora Dullesa in Edna sta razodela, da gre za kolonialni poseg: »Prišli smo v Azijo pod pritiskom zgodovinskih načel, ki se morajo izpolniti...« Eden pa je povedal, da gre za »načela demokracije in individualne svobode«, torej vseh tistih načel, po katerih je kapital zmagal in izkoriščal svet. Zato na konferenci ni bila toliko važna gospodarska pomoč kakor pa vojaška organizacija in organizacija propagande, za katero so priznali, da je težko vprašanje. Zares, težko je dopovedati, da volk ne kolje več. Da bi stvar bila še bolj jasna, je bil na delu tudi Harold Stassen, direktor urada za pomoč inozemstvu. Odšel bo tudi v Colombo države. Govori se namreč, da Indija ni več tako hudo nasprotna SEATO-paktu, kakor je bila doslej. Toda Indija ni prav nič popustila na ljubo ZDA v kitajskem vprašanju.

ZDA in Britanija si prizadevata, da bi čim trdneje povezali Atlantski pakt z Jugovzhodno-azijskim, SEATO-paktom. Temu naj bi služil turško-iraški pakt. Kakor se že smešno sliši, k temu paktu so zdaj povabili ZDA, Anglijo in Iran. Eden se je na poletu v Bangkok ustavil pri Naserju in pri Mohamedu Aliju v Karaču. Tudi nazaj grede bo skušal čim bolj zrahljati sile tretjega bloka v Aziji v območju arabskega sveta, ki žolčno protestira proti turško-iraškemu paktu. Medtem pa Angleška admiraliteta lansira po svetu, kako bo zrasla moč angleške mornarice: vojne ladje bodo vse opremljene z atomskimi bombami, na letalonosilkah bodo pristajala lahko kakršna koli letala, zgrajenih bo mnogo ladij z dirigiranimi projektili, skratka spričo razvoja orožja za množično uničevanje bo zrasla tudi pomembnost angleške mornarice.

V deželi marseljeze je padlo pod giljotino razmer že 20 vlad. 21. vlado je sestavil Faure iz centra in desnice. Svet se vprašuje, kdaj bo padla giljotina tudi na tega mandatarja, kajti v Franciji padajo vlade zdaj zato, ker delajo, zdaj zato, ker nič ne delajo. Mendès-France je padel na primer zato, ker ni miroval, ker je program vzel zares. Faure je obljubil, da se bo v enem letu standard dvignil za 100%. Alal mu vera! Če bo jemal to zares, bo imel kmalu proti sebi vse sive eminence tistih 200 familij, ki odločajo o usodi Francije slej ko prej.

Na račun Francije si utrjuje mednarodni položaj naša soseda Italija. Churchill je to povedal na brutalen način, ko je Scelbi v Londonu rekel, da se je Italija vrnila v krog tistih držav, ki so važne za izvajanje mednarodnih načrtov, ne sicer zaradi svoje vojaške moči (!), marveč zaradi geografskega položaja. Kaže, da se Scelbi ni nič užalilo in da večjega priznanja tudi ni pričakoval niti želel.

V Zahodni Nemčiji se bijejo za ratifikacijo pariških sporazumov, kakor da bi hoteli dokazati, da je glavno oborožitev Nemčije, ne pa njena združitev. Toda združitev ostaja poglavitni problem za drugi največji narod v Evropi. Dokler se ta problem ne reši, dokler se rešuje na tak način, kot se je doslej, je to še vedno vojno stanje in vsi sporazumi so samo brezpomembna krpa papirja.

In še dve potezi z drugih kontinentov: V Južni Koreji so reaktivirali dve diviziji s pripombo, da bosta imeli dovolj priložnosti dokončati nedokončani osvobodilni boj v Severni Koreji. — V pogorju Aberdari v Keniji pa se v višini 3 do 4000 m bori 8000 angleških policistov s 4000 pripadniki Mau-Mau.

Mnogo je tedaj dogodkov, ki kažejo, da je svet pozabil na tisto staro resnico: da je pravi zmagovalec tisti, ki zmaga brez strela. Brez ozira na to pleše svet svoj bojni kankan.

T. O.

Vajenska šola v Celju izročena svojemu namenu

Preteklo nedeljo so se okrog desete ure začele zbirati množice okrog novega šolskega poslopja na Ljubljanski cesti. Z zastavami okrašena lična stavba — ponos mesta Celja, je sprejela svoje otvoritelje, da bi jo čimprej izročili vajenski mladini in njenim vzgojiteljem, ki so že nestrpno čakali na ta veseli trenutek.

Lepo uspela vajenska akademija v soboto zvečer je bila uvod k slovesnemu dogodku. Uvodnim besedam predsednika Sveta za prosveto in kulturo potem, ko je vajenski pevski zbor zapel internacionalo, je pred zastopniki Obrtne zbornice, političnih in oblastnih forumov, množičnih organizacij in prosvetnih ustanov predsednik ljudskega odbora mestne občine tovariš Fedor Gradišnik slovesno izročil ključe nove stavbe upraviteljici Zlati Marekovi z željo, da bi ta prosvetni dom vzgajal našo mladino za nove naloge socialistične družbe. Odkritosrčna in topla zahvala upraviteljice tovarišema Riku Jermanu in Fedorju Gradišniku, ki sta v imenu ljudskega odbora in zbora proizvajalcev gradnjo začela in dovršila, je napravila na navzoče ganljiv vtis.

Vajenci so pozdravili ta trenutek z recitacijo Roševe prigodnice »Naš novi dom« in s pesmijo navdušenih mladih grl. Nato se je zastopnik Obrtne zbornice zahvalil mestni občini za to veliko pridobitev za obrtništvo, ki je poleg cvetoče industrije in trgovine v Celju prav tako važen činitelj v napredku našega gospodarstva.

Ob zaključku slovesnosti je pristopil predsednik okrajnega Sveta za prosveto in kulturo prof. Anton Aškerc, ki je s poudarkom velikega pomena pravkar odprte nove zgradbe i za naše vajence i za mesto Celje, izročil šoli nov radio za ozvočeno poslopje.

Gostje so se nato razšli po okusno in moderno urejenih šolskih prostorih in izražali priznanje projektantom, gradbenemu podjetju »Beton«, Lesni industriji Mestinje in številnim obrtnikom, ki so iz starega vojaškega skladišča napravili tako lepo in sodobno urejeno šolo. Celje je nanjo zares lahko ponosno, saj je to prva vajenska šola, ki ima lastno šolsko zgradbo. Posebno pa se je veseli vajenska mladina, ki je v njej našla nov dom za svojo strokovno izobrazbo in kulturnoprosvetno udejstvovanje v lastni dvorani, najvišjem delu nove zgradbe. -nik

ZIDARJE, PRIUČENE ZIDARJE in DELAVCE sprejmemo takoj ali kasneje v stalno zaposlitev.

Delo je v zaprtem prostoru. Priučeni zidarji lahko pristopijo k izpitom po izkazani praksi. Sprejmemo tudi gradbene delovodje za takoj ali kasneje. Hrana in stanovanje zasigurano.

Gradbeno podjetje »Graditelj«, Ljubljana, Šmartinska c. 64/b

Nesreče pri delu v Celju in okolici

Pred razstavo higiensko tehnične zaščitne službe

Dne 12. marca bo odprta v Celju v mali dvorani Doma OF republiška razstava higiensko tehnične zaščitne službe, tudi ena od oblik borbe proti prevelikemu številu nesreč pri delu. Naj ob tej priliki navedemo nekaj podatkov o nesrečah pri delu v Celju in okolici v letu 1954.

Zdravstvena evidenca izkazuje za leto 1954. na področju ZZSZ Celje 4790 nesreč pri delu, trajajočih 76.824 bolniških dni. (Ker evidenčni službi še mnogo primerov uide, bo realno število še nekaj višje.) Kaj povedo te številke? Povprečno vsak šesti delavec se je ponesrečil pri delu in bil v bolniškem staležu 16 dni ali dnevno povprečno je bilo vse leto 213 zavarovancev v bolniškem staležu zaradi nesreče pri delu. Delo HTZ komisije pri ZZSZ Celje, še posebno pa dobro izvedena organizacija higiensko tehnične zaščitne službe po nekaterih podjetjih sta ponekod že rodila uspehe, saj so nekatera podjetja znižala število nesreč pri delu v primeru z letom 1953. Med takimi podjetji so Cinkarna v Celju (lani 324, letos 279 nesreč), Rudnik v Laškem (lani 232, letos 210), Steklarna »Boris Kidrič« v Rogaški Slatini (lani 154, letos 108), Konus v Konjicah (lani 103, letos 65) nesreč pri delu. Mnoga podjetja so kljub borbi za preprečevanje nesreč ostala na lanskem povprečju, med njimi Železarna v Štorah (333 nesreč) in Tovarna emajlirane posode (352 nesreč). Vendar pa je treba za obe omenjeni podjetji priznati, da sta daleč pod republiškim povprečjem nesreč, Železarna skoraj za 100 %. So pa nekatera podjetja, ki imajo še vedno precej visoko število nesreč pri delu in vsaj lesna industrija tudi presega republiško povprečje. Taka podjetja so lesna industrija Savinja (167 nesreč), Tovarna kovanega orodja Zreče (189), Metka v Celju (94), Rudnik Zabukovca (234), od manjših pa zlasti Apnenik (49), LIO Šentjur (31), LIO Konjice (47), Celjske opekarne (34), Tovarna tehtnic (53), Kovinsko podjetje (65).

H gornjim številkam računajmo 76.824 bolniških hranarin, stroške za zdravila, za zdravljenje v bolnišnici, potem pa izgubo narodnega dohodka, pa bomo dobili številko, ki gre v milijone in ki dokazuje, da je treba borbo proti nesrečam na delu še poostriti. O sredstvih pri tej borbi bo govorila zgoraj omenjena razstava, ki naj si jo vse prebivalstvo, predvsem pa delovni kolektivi, res ogledajo.

V Celju so letne skupščine

uspešno izvedle vse organizacije SZDL

Letošnje skupščine osnovnih organizacij SZDL so bile izredno dobro pripravljene. Poročila, ki so jih podajali odbori o delu svoje organizacije so bila po vsebini bogata ter so poleg organizacijskih problemov obsegala vse važnejše dogodke preteklega leta na področju notranje in zunanje politike ter gospodarstva. Pomanjkljivost je bila le v tem, da so poročevalci premalo kritično ocenjevali delo odborov in organizacije kot celote v cilju, da bi na tej podlagi izdelali konkreten program za bodoče delo.

Razprave so bile povsod zelo živahne, le ponekod so bile bolj podobne razpravam na zborih volivcev, ker so obravnavali pretežno terensko kulturno problematiko, manj pa je bilo govora o neposrednih nalogah, delu ter politični vlogi Socialistične zveze. To je vsekakor posledica že omenjene pomanjkljivosti v podajanju poročil vodstev organizacij zaradi katere razprava ni mogla najti prave smeri.

Volitve so pokazale, da želi članstvo res delovne in dobre odbornike. Že samo predlaganje kandidatov je to potrdilo, saj je bilo več slučajev, da so člani predlagano kandidaturo ovrgli, če so ugotovili, da kandidat ali zaradi svoje prezaposlenosti ali zaradi nedelavnosti ne bo mogel v redu opravljati odborniških dolžnosti. V vseh 25 osnovnih organizacijah je bilo v odbore izvoljenih skupno 228 odbornikov, od katerih je 42 žena in 186 moških. Po socialnem sestavu se odborniki dele na 45 delavcev, 20 kmetov, 124 nameščencev, 7 obrtnikov ter 32 ostalih.

Že iz teh skopih podatkov je razvidno, da je bilo preteklo leto v pogledu izvršenega dela uspešno ter bogato kljub elementarni nezgodi, ki je v preteklem letu za dobo treh mesecev zaposlila vse odbore osnovnih organizacij pri odpravljanju posledic poplave, ki v tem času za organizacijsko delo niso mogli dovolj skrbeti. Tako so osnovne organizacije izvedle skupno 105 članskih sestankov, odbori pa so se sestali na 214 rednih sejah ter sklicali 49 koordinacijskih sestankov z vodstvi ostalih političnih in družbenih organizacij svojega terena. Nadalje je bilo v organizacijah 45 predavanj iz najrazličnejših področij našega družbenega življenja, 19 prireditev in proslav, pri izvedbi proslave »Štajerska v borbi« je pa Socialistična zveza dala ogromen prispevek, saj se je prostovoljnega dela na Ostrožnem udeležilo 2198 članov SZDL, ki so izvršili skupno 9038 delovnih ur.

Letne skuščine so za nami. Vodstva osnovnih organizacij SZDL, okrepljena s številnimi terenskimi političnimi delavci, s polno svežino in voljo pripravljajo in tudi že izvajajo program dela, ki so si ga zadali. Želimo, da bo letošnje leto v pogledu dela še bolj bogato in pestro kot preteklo in da bo politična aktivizacija zajela prav vse člane Socialistične zveze delovnih ljudi.

V tovarni AERO so že normirali delovna mesta

V nedeljo je bil v tovarni Aero v Celju sestanek upravnega odbora, delavskega sveta, upravnega odbora sindikalne podružnice, preddelavcev in zastopnikov posameznih oddelkov. Edina točka tega sestanka je bila ocenjevanje delovnh mest v podjetju in razprava o tarifnem pravilniku. Osnovo za točkovanje delovnih mest so uporabili vzorčna navodila okraja Celje.

Na sestanku so predvsem ugotovili, da so v podjetju že lani imeli povprečno podobno urejene norme in ocenjena delovna mesta, pač pa so precej izstopile postavke za kvalificirane delavce, ki v preteklosti niso bili občutno razlikovani od nekvalificiranih, to se pravi, da so bili le prenizko ocenjeni. Zlasti se je to pokazalo pri preddelavcih, za katere je potrebna daljša doba priučitve.

Najvažnejša postavka za Aero je bil kriterij časa, ki je potreben za priučitev delavcev na posameznih delovnih mestih. Ker pa je bil v podjetju ta kriterij deloma že pred uvedbo novega plačilnega sistema precej izkristaliziran, je bilo njihovo delo toliko lažje. Celokupen razpon od najnižjega do najvišje ocenjenega delovnega mesta se suče okoli 1 : 4, to se pravi, da ima najvišje ocenjen strokovnjak štirikrat višjo postavko od najnižjega nekvalificiranega delavca.

Da ta sistem ocenjevanja delovnih mest ni šablonska zadeva, dokazuje živahna razprava. Za nekatera delovna mesta so živahno razpravljali vsi udeleženci, saj so živo zainteresirani, da določijo vsakemu delovnemu mestu res tisto vrednost, ki jo zasluži. Vzorec okraja so v Aero nekoliko korigirali in ga prilagodili podjetju. Ker so nekatera delovna mesta v Aero izredno umazana, zlasti tista, kjer imajo opraviti z anilinskimi barvami, so postavko umazanosti povišali od 30 na 40 točk. Teh deset točk pa so si »sposodili« pri kriteriju napornosti, ki v tej tovarni ni ravno najbolj tipična. Tako imajo v kriteriju za napornost dela namesto 60 po njihovem preudarku komaj 50 točk in so v postavki umazanosti dodali k zelo umazanemu delu še eno definicijo; Izredno umazano delo.

V pogledu premije bodo v Aero po vsej verjetnosti popolnoma osvojili predlog okraja, ker njihovemu načinu proizvodnje zelo ustreza.

Rezervni oficirji I. četrti so zborovali

Pred dnevi je imel pododbor rezervnih oficirjev I. četrti občni zbor, katerega se je udeležilo lepo število članstva. Ugotovili so, da je odbor dosegel vidne uspehe, le stik s članstvom ni bil najboljši. Morda je temu deloma vzrok tudi pomanjkljivo obveščanje članstva za sestanke in predavanja.

Zboru sta prisostvovala tudi predsednik in tajnik Mestnega odbora UROJ tov. Divjak in Melik. Tov. Divjak je pododboru izrazil priznanje za uspešno delo ter seznanil člane z načinom predavanj v letošnjem letu. Splošna vojaška predavanja bodo obiskovali vsi rezervni oficirji skupno, medtem ko bodo strokovna predavanja po rodovih vojske.

Da je odbor rezervnih oficirjev v tej četrti dobro delal, so dokazali tudi člani, ki so znova zaupali vodstvo organizacije staremu odboru.

JOŽE RAKOVŠČEK - 85 LETNIK

S kakšno lahkoto nosi svojih 85 let naš znani Celjan, upokojeni šolski upravitelj Jože Rakovšček, telesno in duševno krepka korenina! Njegovo bogato življenje je bilo posvečeno narodnemu prebujanju slovenskega ljudstva na Goriškem, borbi za napredek tam in pozneje na Štajerskem, prav tako pa tudi boju proti fašizmu.

Jubilant se je rodil v dobi taborov 18. januarja 1870 v Kobaridu v kmečki hiši. V osnovni šoli je bila prva njegova učiteljica Dragojila Milek, ki jo je opeval Simon Gregorčič v pesmih »Planinska roža« in »Ohrani bog te v cvetji«. Obiskoval je tečaj učiteljišča v Kopru, ki je štel med dijaki 8 Slovencev, 5 Hrvatov in 5 Italijanov. Izmed njegovih sošolcev živi le še znani hrvatski književnik Emin Viktor Car. Slovenski učiteljiščniki so iz Kopra radi zahajali v bližnje kraške vasi navduševat ljudstvo za slovensko stvar. 1886 se je seznanil s pesnikom Gregorčičem.

Prvo učiteljsko službo je nastopil leta 1889 v Kobaridu. Doba in razmere same so zahtevale, da se je učitelj vneto lotil prosvetnega, kulturnega in političnega dela. Rakovšček je kmalu postal predsednik Tolminskega učiteljskega društva, ki ga je vodil vse do prve svetovne vojne, pri tem pa je zastopal interese slovenskega učiteljstva in ljudstva v okrajnem šolskem svetu, kjer je moral skozi marsikatero vročo borbo. Bil je tudi tajnik Okrajne posojilnice v Kobaridu in oskrboval drevesnico Sadjarskega društva. Medtem pa ga je njegov nasprotnik okrajni glavar grof Marenzi razrešil službe in je šele s pritožbo na Upravno sodišče na Dunaju s pomočjo celjskega advokata dr. Dečka dosegel ponovno namestitev na enorazrednici na Šentviški gori. Tu si je s požrtvovalnim prosvetnim delom med preprostim ljudstvom pridobil velik ugled. Kot šolski upravitelj v Cerknem je vodil veliko borbo s klerikalci, ki so ga kot svobodomisleca spravili celo pred sodišče. Ustanovil je v Cerknem Planinsko društvo in kot njegov predsednik 1907 odprl planinsko kočo na Poreznu (1632 m) z govorom, ki je v njem izrekel željo: »Naj stoji kot branik slovenstva in naj kljubuje tujemu imperializmu!« To kočo so Italijani med prvo svetovno vojno porušili, zdaj pa stoji na njenem mestu spomenik padlim borcem NOB, nova koča pa je postavljena v bližini.

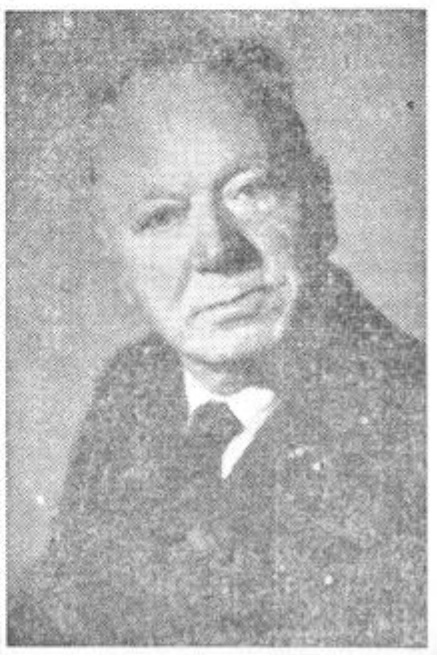

Novo torišče se je Rakovščkovemu kulturnemu in političnemu delu odprlo v Mostu na Soči. Kot predsednik Tolminskega učiteljskega društva je govoril 1909 pri odkritju spominske plošče in spomenika skladatelju Hrabroslavu Volariču v Kobaridu. Na njegovo pobudo je bila ustanovljena ambulantna knjižnica, ki je obiskovala mnoge kraje na Goriškem. Med prvo svetovno vojno je vodil v Mostu županske posle ter se pri tem brigal za prehrano prebivalstva in lajšal gorje beguncem. Po umiku italijanske vojske na Piavo je prejel dekret za obmejni Breginj. Tu je ob zlomu Avstro-Ogrske pričakal tujo vojsko. Že tedaj, toda zaman je ljudstvo tam postavilo napise: »Tukaj je Jugoslavija!« Vse izprva dane obljube o pravicah Slovencev so se kmalu izkazale za laž.

Rakovšček se je vrnil v Most na Soči, kjer je že pred vojno 16 let učiteljeval. Tu je zdaj vodil tudi Čebelarsko društvo. Pogumno je nasprotoval tujemu pritisku in vzgajal mladino v narodni zavesti. Ko pa so fašisti prevzeli oblast, je bil izpostavljen neprestanim šikanam. Silili so ga z ricinovim oljem, ga ogrožali fizično in nazadnje odpustili iz službe zaradi »neitalijanskega čustvovanja«. Končno je 1927 odšel v Jugoslavijo in bil nameščen na šoli v Loki pri Žusmu, nato pa v Lembergu pri Šmarju. Kot upojenec se je naselil v Braslovčah, kmalu pa v Celju, kjer je uspešno predsedoval emigrantskemu društvu »Soči«.

Med drugo svetovno vojno je moral drugič emigrirati — tokrat v Čuprijo v Srbiji, kjer je z vsem srcem stal na strani narodnoosvobodilnega gibanja in delal v NOO.

Naš jubilant je v svojih mlajših letih prepotoval vse avstrijske dežele, zlasti Češko, pa tudi Italijo in Bolgarijo, kjer se je zanimal za zgodovinske in kulturne spomenike in gospodarstvo.

Jože Rakovšček je slej ko prej osebnost, markantna po svojih vrlinah, ki dičijo naše najboljše ljudske voditelje, učitelje in vzgojitelje. V dolgi in viharni dobi je zvesto služil svojemu ljudstvu, vnet za njegovo svobodo in napredek. Njegov borbeni duh ni nikdar klonil, na svoje osebne koristi pa je rad pozabljal. Celje je lahko ponosno na svojega občana tako klenega kova, tako vzglednega življenja in dela.

Jubilantu želimo še vrsto let zdravja ob veseli zavesti, da je njegova pot bila prava in so njegovi napori rodili bogate sadove.

F. R.

SADNI SOKOVI so nujno potrebna hrana za doraščajočo mladino. Matere! Kupujte svojim otrokom grozdni, jabolčni, borovničev sok (borovničev biser), ki ga proizvaja CELEIA-SAD, CELJE

Prva operacija srca v celjski bolnišnici

Zadnjo nedeljo meseca januarja t. l. so na kirurgični oddelek celjske bolnišnice pripeljali 16-letnega IVANA GOŠNJAKA, dijaka Srednje tehnične šole, doma iz Brezij pri Oplotnici, katerega je mlajši brat Lojze po nesreči zabodel v srce. Domači zdravnik je ponesrečenca takoj obvezal in ga napotil v bolnišnico. Zaboden je bil ob 16. uri, na operacijsko mizo pa so ga položili ob 20. uri in je ves ta čas močno krvavel, tako da je izgubil ca. 21 krvi. Dežurni kirurg je ob sprejemu ugotovil močno izkrvavljenost in skoro brezupno stanje ponesrečenca. Puls je bil jedva otipljiv, krvni pritisk 50. Po odstranitvi obveze se je pokazala 2 cm dolga rana v petem levem medrebrnem prostoru, iz katere je sunkoma brizgala kri.

Kljub temu, da je pacient izgledal povsem izgubljen, se je kirurg dr. Rojc odločil za operacijo. V borbo za mlado življenje je stopil ves dežurni kirurški aparat: trije kirurgi, dežurni internist, laborant, rentgenološki tehnik, bolničarji, instrumentarke in vse ostalo pomožno osebje. Tišino operacijske sobe je motilo le pripravljanje instrumentov in umivanje rok — nemi, resni in zaskrbljeni pogledi zdravnikov pa so si dopovedovali: tvegati nimamo kaj, pacient je tako rekoč na smrtni postelji in mu je prisoditi le še kratko uro življenja...

Anestezist je začel z intrahealno narkozo, dežurni internist pa je kontroliral transfuzijo in splošno stanje. Ponesrečenc je dobival po kapljicah kri v žile — vsega 220 kubičnih cm.

Operacija se začne. Mirna roka kirurga odpre prsno votlino. Vreznina se nahaja na osrčniku in srčni mišici. Vsi pogledi so uprti v gibe operaterjeve roke. Instrumentarka spretno podaja instrumente in gazo, ki jo kirurg polaga v odprto rano srca. Vreznino zašije s tremi šivi, odstrani kri iz prsne votline in zašije še prsno steno. Seveda teče ves čas operacije v žile ponesrečenca zanj tako dragocena kri. Takoj ko sta srčna mišica in osrčnik zašita, ugotavlja internist, da se stanje poškodovanca izboljšuje. Operacija je zaključena. Na čelu operaterja in njegovega asistenta je komaj opaziti roso znojnih kapljic. Vsi si oddahnejo, ves kolektiv je častno izpolnil svojo dolžnost.

S posebno skrbjo in nežnostjo neguje celjski kirurg svojega varovanca, ki je prvi v celjski bolnišnici prestal srčno operacijo. Ko je tretji dan po operaciji bolnik zbolel še za težko pljučnico, so zdravniki skoro že obupavali nad njegovim stanjem. Toda mladost in skrbna nega sta tudi to poslednjo borbo prestala in mladi Ivan bo te dni zdrav in nasmejan — kot ga kaže naša slika — zapustil bolnišnico.

Operacije srca so pri nas še redke. Prvo poškodbo srca, pri kateri je bila kirurška intervencija uspešna, beležimo v Sloveniji iz leta 1952. Take operacije so uspešne le pri dovolj visokem strokovnem nivoju zdravnikov in ostalega osebja. Ko smo zato hoteli kolektivu celjske bolnišnice čestitati pri tako uspeli operaciji, je operater sam skromno pripomnil: »Tu je mlado življenje rešila predvsem kri. Operacija sama na sebi je bila preprosta, tehnično minimalna izvedba. Naša zasluga je edino v tem, da smo se pri tako brezupnem stanju bolnika takoj odločili za operacijo.«

Brez dvoma pa gre zasluga za take in za vrsto presenetljivih, nezabeleženih uspehov celjske bolnišnice strokovni usposobljenosti naših specialistov. Prav tako pa tudi ne smemo prezreti napora naše ljudske oblasti, ki je omogočila modernizacijo celjske bolnišnice, šolanje prepotrebnega zdravstvenega kadra in štipendiranje strokovnjakov v tujini.

In končno nam ta primer nazorno pokaže važnost akcij za pridobivanje krvodajalcev, kajti brez dragocene krvi bi takšne in slične operacije bile nemogoče.

V Celju nujno potrebujemo še en otroški vrtec

Zaposlene matere so iz dneva v dan bolj zaskrbljene, kam bi spravile svoje predšolske otroke med časom, ko so zaposlene po tovarnah in pisarnah. Če se s prošnjo obrnejo na gabrski vrtec, dobijo vedno en in isti odgovor: prenapolnjeno je. Prav tako pa obupanim materam odgovarja tudi vrtec v Aškerčevi ulici, da ni prostora in da so morali že nešteto otrok odkloniti.

Matere si skušajo na vse načine pomagati, najamejo varovanke na dom, nekatere pa tudi vlačijo svoje otroke od sosede do sosede, da jih čuvajo med delovnim časom. So pa še tudi primeri, da mati svojega otroka zaklene v stanovanje, medtem ko gre na delo. Da so otroci v takih primerih izpostavljeni vsakovrstnim nevarnostim, ni treba posebej poudariti — in lahko si tudi mislimo, kako bo taka mati lahko opravljala svoje službene dolžnosti, ko ji misli vsak trenutek v največji skrbi in odgovornosti uhajajo k otroku v zaklenjenem stanovanju.

In vendar zaenkrat ni izhoda, če komaj dva otroška vrtca v Celju ne moreta sprejeti večjega števila otrok. Med nujnimi primeri izberejo najnujnejše, odkloniti pa jih morajo letno več, kot jih pa sprejmejo.

Ker je to vprašanje v Celju že nekaj let zelo pereče, so tudi na zadnji seji LOMO razpravljali o njem. Svet za prosveto je predlagal, da bi se v Aškerčevi ulici razširil vrtec, in sicer tako, da bi se na dvorišču dogradil neke vrste paviljon, glede finansiranja pa bi bilo treba zainteresirati Društvo prijateljev mladine. To bi bila edina možna rešitev, ker zaenkrat zaradi pomanjkanja denarja h graditvi novega otroškega vrtca ne bomo mogli pristopiti.

Drugi predlog pa je bil, da bi se v Gaberju v poslopju bivše policije uredil otroški vrtec. Danes so tu stanovanjski prostori, ki jih uporablja en sam človek. Z manjšimi izdatki bi se lahko ta primeren prostor preuredil v otroški vrtec, ki bi lahko sprejel okrog 40 otrok.

Veleblagovnica Ljudski magazin Celje
Veletrgovsko podjetje Tkanina-galanterija Celje

priredita v soboto, 12. marca ob 18. uri in 20. uri
in v nedeljo, 13. marca ob 18. uri in 20. uri
v dvorani Ljudskega odra

REKLAMNO
ZABAVNO
REVIJO

Z BOGATIM NAGRADNIM ŽREBANJEM DOBITKOV

Zaradi velikega povpraševanja po vstopnicah, sta prireditelja pripravila štiri predstave. Vsi tisti, ki si niso mogli nabaviti vstopnic, naj oproste, ker je število interesentov zdaleka preseglo število razpoložljivih sedežev. Radio Celje bo reproduciral celoten program prireditve.

MEDNARODNE SKAKALNE TEKME Z NASTOPOM UDELEŽENCEV ZA CUP KONGSBERG BODO V TOREK 8. MARCA POPOLDNE V MESTNEM PARKU V CELJU.

Počitnice na morju ali v gorah!

Počitnice? Le kdo misli že sedaj na počitnice, ko si mladina želi sneženo ravan za veseli smuk in se raduje lesketajočih, belih kosmičev, ki so te dni veselo padali z neba.

Sonce pa bo vsak dan grelo topleje, snežena ravan se bo spremenila v vabljiv zelen travnik, drevesa bodo bohotno razkazovala svoje cvetoče krošnje in v zraku se bo nevidno občutila pomlad. Komaj se bomo zavedli spremembe in že bo tu poletje z željami po počitnicah, lepih in koristnih, kjerkoli ob večno lepem modrem morju, ali ob vznožju vabljivih gorskih velikanov.

Nekoč so se na počitnice pripravljali le otroci petičnih meščanov. Delavski, smo pod geslom »zdaj so počitnice« zavzeli svoje postojanke ob vodi izven kopališč, v gozdovih, kjer smo nabirali borovnice in suhljad za zimo. V žepu kos kruha in v glavi neugnan »firbec«, ki nam je pomagal k spoznanju vsega neznanega. Tako smo se proti večeru utrujeni vračali domov, se najedli koruznih žgancev, ki smo jih imeli »v dobrem« za ves dan in se nasrkali kave. Nikoli nismo znali povedati, kje smo bili, ali kaj smo delali.

Take so bile počitnice nekoč, in zato ni čudno, če številni starši smatrajo pošiljanje otrok v počitniške kolonije za nekaj nepotrebnega, češ, tudi mi smo zrasli, ne da bi »hodili na počitnice.«

Prav je, da bi se krog staršev s takim nepravilnim pogledom iz leta v leto manjšal in da bi s prepričevanjem staršev dosegli, da bodo spoznali korist, ki jih ima otrok od preživelih počitnic v koloniji ob morju ali pod planinami.

Zato bodo dobri starši, ki se zavedajo ogromnih koristi, ki jih ima otrok v počitniški koloniji s spremembo zraka, okolja in vzgoje uporabili rade volje vsaj otroške doklade za oskrbnino svojega otroka na letovanju.

SVET ZA ZDRAVSTVO IN SOCIALNO POLITIKO

bo organiziral tudi za leto 1955 otroške počitniške kolonije, in sicer obmorsko v Bakarcu in Malinski, na otoku Krku ter višinsko v Kranjski gori. Te naše otroške kolonije so namenjene predvsem zato, da se okrepe in razvedre zdravstveno in socialno ogroženi otroci.

Sprejem šolskih in predšolskih otrok v počitniške kolonije se vrši le na podlagi tiskovine »Prijava za sprejem v počitniške kolonije«. Te »Prijave« dobe šolski otroci v šolah, predšolski otroci pa v vrtcu ali v »Domu Tončke Čečove«. Šolski in predšolski otroci padlih borcev ali fašističnega nasilja lahko prejmejo take prijave tudi pri Mestnem odboru Zveze borcev. Vsi ostali starši predšolskih otrok naj pridejo TAKOJ v Tajništvo Sveta za zdravstvo in socialno politiko LO mestne občine Celje — soba št. 86, kjer dobe »Prijave« in vsa potrebna navodila in obvestila.

Točno in pravilno izpolnjene »Prijave« vrnejo starši v roku nekaj dni po možnosti osebno (predvsem za predšolske) tja, kjer so prijavo prejeli. Potrebno navodilo in ves postopek pri prijavljanju otrok je natisnjen na 3. in 4. strani prijavne listine. V teh navodilih je tudi lestvica za plačilo prispevka, ki je letos tako urejena, da omogoča letovanja vsem socialno ogroženim in zdravstveno šibkim otrokom.

Opozarjamo starše in rejnike, da netočno ali nepravilno izpolnjene prijave, brez potrdila o prejemkih Svet za zdravstvo pri LOMO ne bo model upoštevati. ROK ZA VLAGANJE PRIJAV JE DO 15. MARCA 1955. Zato naj starši (rejniki) pohite s prijavami njihovih otrok v počitniške kolonije. Pozneje vložene prijave bodo upoštevane le izjemoma.

Množične organizacije (SZDL, RK, Društva prijateljev mladine, ZB, Društva žena itd.) naj pri zbiranju zlasti predšolskih otrok in otrok, ki stanujejo v vlažnih stanovanjih, poplavljenih leta 1954 sodelujejo ter starše otrok odn. rejnike napotijo zaradi prijavljanja v počitniške kolonije — Tajništvu Sveta za zdravstvo in socialno politiko, soba 86, Mestne občine Celje.

Počitniške kolonije bodo dobro uspele le tedaj, če bodo starši, šole, podjetja in množične organizacije tovariško sodelovale pri pripravah v tej važni akciji v korist naših otrok. ro-

Zakaj na nekaterih kmetijah tožijo, da nimajo denarja?

Mnoge kmetovalce, zlasti pa male posestnike, slišimo tožiti, da nimajo denarja. Zemlja ne daje toliko dohodkov, da bi z njimi pokrili najnujnejše izdatke. Še hujše je, kadar so slabe letine. Ko bi pa ti ljudje vedeli, kje so skriti zakladi, bi bilo vse drugače. Nič več bi ne bilo skrbi za denar in še za slabe čase bi lahko nekaj prihranili. Ta denar je skrit v zdravilnih in industrijskih zeliščih, ki povsod uspevajo na naši zemlji, mi pa jih za težke milijone uvažamo iz tujine, ker jih sami nočemo in ne znamo gojiti.

Kdo bo pa hodil za njimi, stikal po pašnikih in travnikih, po lokah in gozdovih, da jih po dolgi in naporni hoji nabere komaj za šopek? Ne! Iz te moke ne bo kruha. Kje neki jih dobivajo tam, od koder nam jih za drag denar pošiljajo za naše lekarne in tovarne? Sejejo in sadijo jih, pa jih imajo lepo na kupu, nato požanjejo in posušijo in denar je pri hiši. Seveda, brez dela in truda ne gre. Če bi nam kdo predaval o zdravilnih in industrijskih rastlinah, bi ga niti poslušati ne hoteli. Šele po tem, ko bi govoril o skrivnostnih dobičkih, bi napeli ušesa in se vprašali: Ali je to mogoče?

Takole je na kratko povedano s to stvarjo.

V Celju imamo lepo in dokaj veliko tovarno Etol, ki stoji v Ipavčevi ulici. Iz različnih rastlin izdeluje ta tovarna dragocena eterična olja. Ona dobiva rastline iz tujih dežel. In kako drage so! Pa pravi ravnatelj te tovarne: »Ko bi naši ljudje vedeli, koliko denarja bi lahko zaslužili z gojenjem teh rastlin, ne bi bilo več pomanjkanja denarja, na njihovi zemlji pa ne bi bilo niti enega praznega kotička. Povejte jim vendar to in pokažite jim, kako se to dela!«

»Kdo?«

»Eh, vi zadružniki!«

Okrajna zadružna zveza v Celju se je tega vprašanja tudi resno lotila. Zbrala je točne podatke o teh rastlinah in izračunala tudi denarno vrednost, ki bi jo za nas predstavljale. Poglejmo te številke vsaj za tri najbolj znane rastline. Poprova meta daje na hektar 116 tisoč, kolmež 230.000, kumina pa 110 tisoč din. Teh rastlin je pa še cela vrsta. Imamo tudi podjetje »Gosad«, ki zbira, kupuje in prodaja gozdne sadeže in vse take rastline. Torej ni skrbi, da bi te rastline in sadeži ne šli v denar.

OZZ je napravila še en korak dalje. Stopila je v stik z inozemskimi trgovinami, da bi pri njih nabavila seme in sadike. V ta namen bo rabila tudi nekaj denarja. Za sedaj računa na kakih 700.000 din. Kje ga bo dobila? Odgovor je kratek. V okrajnem proračunu je predvidena precejšnja vsota za pospeševanje kmetijstva. Prepričani smo, da ni ljudskega odbornika, ki ne bi glasoval za to, da OZZ pride do tega denarja za to koristno akcijo. Sedanje pasivne pokrajine bi spremenili v visoko aktivne. S tem pa zadeva še ni končana. OZZ nas bo morala poučiti o pridelovanju teh rastlin in napraviti nekaj poskusov. Ko bo to uspelo — o tem pač ni dvoma — potem tovarna Etol ne bo več uvažala surovin, pač pa bo le izvažala svoje izdelke. Zakaj torej ni denarja? Ker še ne znamo dovolj izkoriščati svoje zemlje.

-nik

Mestni odbor SZDL v Celju skrbi za politično vzgojo članov osnovnih organizacij

V cilju pojasnjevanja notranjih kakor tudi zunanjih aktualnih političnih in gospodarskih dogodkov je Mestni odbor SZDL v Celju že v jeseni organiziral seminarje za odbornike vseh osnovnih organizacij. Seminarji se vrše redno vsakih 14 dni ob torkih v sejni dvorani Ljudskega odbora mestne občine Celje. Zanimanje za predavanje nam dokazuje, kako potrebna je taka oblika dela za naše aktiviste, od katerih je odvisno politično delo na terenu. Tako se sedaj odborniki, ki posečajo seminar seznanjajo o določenih političnih in gospodarskih dogodkih, hkrati pa dobivajo tudi napotke za delo v svoji organizaciji.

Odborniki so imeli dosedaj priliko poslušati 9 različnih predavanj. Obravnavane teme so tolmačili predavatelji Olga Vrabič, Franc Simonič, Florjan Pelko, Fedor Gradišnik, Edo Grgič in Igor Ponikvar.

Program za nadaljnje seminarsko delo pa obsega še predavanja kot so: Politično delo na vasi, problemi družbenega upravljanja stanovanjskih zgradb, delo z mladino, žensko vprašanje in delo ženskih društev, novi zakon o socialnem zavarovanju itd. Kot vidimo, ne bo zmanjkalo aktualnih vprašanj o katerih mora razpravljati SZDL in o katerih si morajo biti še posebej na jasnem politični delavci na terenu.

Želeti bi pa bilo, da bi odborniki osnovnih organizacij, ki obiskujejo seminar, v večji meri prenašali pridobljeno znanje na članstvo svojih organizacij. Če je namreč seminar namenjen okrepitvi politične dejavnosti najširšega kroga članstva SZDL, je vsekakor nepravilno pridobljeno znanje in razgledanost obdržati zase, marveč ga je treba ob vsaki priliki posredovati. Edino na ta način bo zamisel Mestnega odbora SZDL uspela in rodila neposredne rezultate.

Odgovor na članek „Radioaparat za pisarno — ali gumijaste škornje“

Ugotovljeno je bilo, da članek pod tem naslovom, ki smo ga 28. januarja letos objavili v našem listu, ne ustreza povsem resnici in ima tendenciozno obliko. Da bi se zadeva pojasnila, je Uprava za ceste in kanalizacije ob priliki polmesečnih izplačil sklicala sestanek celotnega kolektiva in dala vsebino objavljenega članka v javno razpravo med svojimi delavci. Kljub temu, da je zastopnik uprave vedno znova pozival navzoče, naj na tem mestu povedo svoje mnenje, obsodijo ali zagovarjajo pisca članka, so delavci molčali in sta v prid uprave govorila le dva ali trije diskutanti.

Član našega uredništva, ki se je udeležil tega sestanka, je imel vtis, da je ta kolektiv zelo razbit, nesložen, gluh in trd za prijateljske odnose s strani uprave. In če kje, cvete prav v tem kolektivu na široko splošno nezaupanje, ki ustvarja plodna tla raznim »zavogalskim govoričenjem«. Vzrok tega neprijateljskega vzdušja je predvsem v tem, ker je kolektiv tako razbit na raznih delovnih mestih. Sindikat in delavski svet bosta imela dvakrat težko nalogo, če bosta v ta kolektiv hotela vpeljati znosne razmere. Zato je ravnatelj pozval vse navzoče, naj pomagajo, da s skupnimi močni likvidirajo takšne nezdrave odnose v kolektivu in da naj, če ima kdo težave in ne najde na terenu razumevanja pri predpostavljenih, pride z odkrito besedo k njemu.

Kot popravek na objavljeni članek nam je Uprava z ceste poslala naslednja pojasnila: Noben član uprave ni ob priliki izplačila govoril o odvišnem denarju v blagajni uprave in o nakupu radioaparata. Aparat je bil nabavljen s sklepom upravnega odbora sindikalne podružnice, kjer so zastopani večidel delavci tega kolektiva.

Glede nabave gumijastih škornjev pojasnjuje uprava, da jih je v letu 1954 nabavila 21 parov v vrednosti 43.450 din. Poleg gumijastih škornjev kot zaščitnih sredstev je uprava v preteklem letu nabavila za svoj kolektiv 33 dežnih plaščev, osem kratkih jopičev za zimo, 31 kompletnih delavskih oblek, en par čevljev, 3 delovne hlače in 6 ženskih kril — v skupnem znesku 395.703 din. Gumijaste škornje so dodelili tistim delavcem, ki opravljajo delo v vodi ali na močvirnatem terenu, zaščitno obleko pa so prejeli asfalterji, šoferji, minerji in njihovi pomočniki. Dežne plašče so prejeli tisti, ki morajo opravljati dela tudi ob deževnem času. Za uporabo v zimskem času so bili tehničnemu vodstvu, delovodjem, šoferjem, strojnikom in traktoristu dodeljeni kratki zimski jopiči s krznom.

Iz tega sledi, da je oseba, ki nam je poslala članek pod navedenim naslovom, bila napačno obveščena (saj ni član tega kolektiva) oziroma je zlonamerno posplošila primere, ko vsi delavci le niso mogli prejeti zaščitnih sredstev in so delali tudi v svojih oblekah in v svojih čevljih. Primerneje bi bilo, če bi oseba, ki je piscu dala netočne podatke, pomanjkljivosti izpovedala v ravnateljevi pisarni, kjer gotovo ne bi naletela na gluha ušesa.

Plače naj bodo izraz večje storilnosti

VTISI Z OBČNEGA ZBORA KRAJEVNEGA SINDIKALNEGA SVETA V LAŠKEM

Pred kratkim je bil v Laškem letni občni zbor Krajevnega sindikalnega sveta. Iz poročila je bilo razvidno, da je bil storjen korak naprej v smeri poglabljanja delavskega upravljanja v naših gospodarskih podjetjih.

Razprava je pokazala, da smo v kolektivih le premalo delali. Potrebno bo več tolmačenja vsakovrstnih ukrepov, ki se tičejo neposrednih proizvajalcev, predvsem v pogledu izgradnje laške komune pri čemer bodo morale sindikalne organizacije in organi delavskega samoupravljanja v naših podjetjih pokazali več zanimanja kot do sedaj. Nujno je treba doseči, da se bodo naši delovni kolektivi zavedali, da so oni kot neposredni proizvajalci nosilci našega družbenega sistema in da bo treba v komuni zagarantirati vodilno vlogo in linijo delavskega razreda.

Nadaljnja razprava se je dotaknila tudi vprašanja nagrajevanja delavcev po novem načinu. Potrebno bo več tolmačenja tega sistema, predvsem zato, da se bo našim delavcem pokazala razlika, ki je ne vidijo med nominalno in realno mezdo in da je edina rešitev za dvig življenjskega standarda v dvigu produktivnosti. To se pa lahko doseže le z boljšo disciplino in strokovnim znanjem delavcev. Nujno je, da bodo delavci prišli do spoznanja, da ni njihova plača — zaslužek — odvisna od kosa papirja, ki ga imajo v žepu — kvalifikacije — temveč samo od njihovega učinka pri delu. Kvalifikacija predstavlja dejansko samo potrdilo o strokovnem znanju delavca in služi kot legitimacija za zasedbo določenega delovnega mesta. Tesno s tem je povezano tudi vprašanje norm. Potrebno je zagotoviti, da bodo norme realne, da ne bodo previsoke ali prenizke, kajti vsako spreminjanje norm bo v bodoče slabo vplivalo na naše delavce,

Prav tako je važno, da bodo sindikalne organizacije pravilno tolmačile bistvo novega zakona o socialnem zavarovanju delavcev in uslužbencev v gospodarskih podjetjih, ki je stopil z letošnjim letom v veljavo. Prosen

Komisija za plače v gospodarstvu za OLO Celje in Šoštanj

Predsednik: inž. Strukelj Janko, član Zbora proizvajalcev in direktor Tovarne organskih barvil, Celje.
Tajnik: Ogorevc Robert, uslužbenec OLO Celje.
Člani: Volk Miloš, načelnik Tajništva za gospodarstvo OLO Šoštanj;
Uranjek Ivan, načelnik Tajništva za gospodarstvo LOMO Celje;
Sever Ivo, predsednik gospodarskega sodišča, Celje;
Medved Albin, zastopnik OSS Celje;
Škof Milan, zastopnik Trgovske zbornice Celje.

SEZNAM PREDSEDNIKOV
podkomisij za plače v gospodarstvu

I. Podkomisija za energetiko:
Predsednik: tov. inž. Vedenik Vlado, Termoelektrarna, Velenje

II. Podkomisija za proizvodnjo in predelavo premoga:
Predsednik: tov. inž. Arčan Rudolf, rudnik Velenje

III. Podkomisija za črno metalurgijo:
Predsednik: tov. inž. Stegenšek Milko, Cinkarna Celje

IV. Podkomisija za barvno metalurgijo, kemično industrijo in grafično industrijo:
Predsednik: tov. inž. Kosi Vladimir, Tovarna organskih barvil, Celje

V. Podkomisija za industrijo gradbenega materiala:
Predsednik: Vodlan Dragotin, Cinkarna Celje

VI. Podkomisija za kovinsko industrijo:
Predsednik: tov. inž. Premšak Gerald, Tovarna emajlirane posode, Celje

VII. Podkomisija za lesno industrijo:
Predsednik: tov. inž. Stromajer Rudi, Gozdno gospodarstvo Celje

VIII. Podkomisija za gozdarstvo:
Predsednik: tov. inž. Knez Anton, Uprava za gozdarstvo Celje

IX. Podkomisija za tekstilno industrijo:
Predsednik: Gorinšek Valter, tekstilna tovarna »Metka«, Celje

X. Podkomisija za usnjarsko industrijo:
Predsednik: tov. inž. Arzenšek Anton ml., Tovarna usnja, Šoštanj

XI. Podkomisija za živilsko industrijo:
Predsednik: tov. inž. Hrašovec Branko, »Celeia-SADe«, Celje

XII. Podkomisija za gradbeništvo:
Predsednik: tov. inž. Čuk Rado, LOMO Celje

XIII. Podkomisija za kmetijstvo:
Predsednik: tov. inž. Cizej Dolfe, Kmetijska šola Šentjur

XIV. Podkomisija za obrt:
Predsednik: tov. Veldin Jože, finančni referent Okrajne obrtne zbornice, Celje

XV. Podkomisija za trgovino:
Predsednik: tov. Cokan Franc, Savinjski magazin, Žalec

XVI. Podkomisija za turizem in gostinstvo:
Predsednik: tov. Komerički Drago, restavracija »Ojstrica«, Celje

XVII. Podkomisija za promet:
Predsednik: tov. Pipan Franc, Prevozništvo Celje

XVIII. Podkomisija za komunalna podjetja:
bo imenovana naknadno

XIX. Podkomisija za LOMO Celje:
Predsednik: tov. Golc Edi, »Savinja« LIP, Celje

Obisk pri prizadevni družini Počitniške zveze na učiteljišču

O delu Počitniške zveze na učiteljišču? Rad vam ustrežem, saj širša javnost le malo ve o načrtih, o našem delu...«

Oči predsednika se pri tem prijazno zaiskrijo. In prične mi pripovedovati:

»Naša družina štej 150 članov, je številčno dokaj močna. Število članstva se je v primeri z lanskim letom precej povečalo.«

»In vaši načrti?«

»Mnogo načrtov, pa tudi mnogo problemov,« odvrne predsednik z malce skrivnostnim nasmeškom. »Odbor je prizadeven; pomagajo mu tudi nekateri člani. Tako pripravljamo za letošnje počitnice krožno potovanje po Jugoslaviji, obisk kulturnih in gospodarskih središč v državi, pohode po partizanskih poteh v Sloveniji in Bosni, taborjenja.«

»Poleg tega,« nadaljuje predsednik, »predvidevamo tudi potovanje v inozemstvo: v Turčijo, Grčijo — seveda, če ne bo zaprek. Potem ostane še Avstrija in Italija — predvsem zaradi ogleda sodobnih šol.«

»A finančna sredstva?« se domislim. »Kako je s finančnimi sredstvi?«

Predsedniku zamre nasmešek na ustnicah.

»Da, finančna sredstva,« počasi povzame. »To je resda važen problem, najvažnejši, saj bo drugače mnogo naših načrtov ostalo le na papirju.«

»Toda mi smo na finančna sredstva računali že od samega začetka in še računamo. Članom mora naša organizacija pomagati. Bodoči učitelji so, morali bodo spoznati domovino, se seznaniti s kraji in ljudmi, razširiti svoje obzorje. In prav te možnosti jim mora dati naša organizacija. Zato marljivo zbiramo denarna sredstva. Agiliramo. Obračamo se po pomoč na razna podjetja in ustanove, organizacije, pripravljamo tudi društveni srečolov. Prvi uspehi so tu: na našo prošnjo so se odzvala podjetja: Toper—Celje, Gost. podjetje Ojstrica, »Etol«, »Volna«, Tovarna emajlirane posode, Tovarna sadnih sokov, Ljudski magazin, tekstilna tov. »Metka«, Železarna Štore in Beton Celje. Mnoga podjetja razumejo naše težnje. Bodoči učitelj naj čim več vidi, se izobražuje, spoznava... Le na ta način bo naša organizacija dosegla svoj namen in pripomogla k izobrazbi naraščaja bodočih učiteljev.«

»Poleg tega bomo izdali še poseben organizacijski bilten PZ, seveda, če ne bo nepredvidenih zaprek.«

Zapel je šolski zvonec. Še prijazen stisk predsednikove roke, nato pa poln vtisov zapustim šolsko poslopje.

Čobal Stane

MESTNI ODBOR ZDRUŽENJA REZERVNIH OFICIRJEV CELJE

PRIREDI V SOBOTO, 12. MARCA

II. DRUŽABNI VEČER

REZERVNIH OFICIRJEV

V NARODNEM DOMU V CELJU

SODELUJE KOMORNI ZBOR POD VODSTVOM PROF. KUNEJA

IGRA »RONNY« ORKESTER DANCIJA PESTOTNIKA TER ANSAMBEL IVA UMEKA

PRIČETEK OB 20. URI

VABILA SO ŽE RAZPOSLANA, VSTOP SAMO S PREDHODNO REZERVACIJO

PISMO UREDNISTVU

Kaj pravite k temu?

Pri okrajnem sodišču je bila nedavno razprava o stanovanjski zadevi Štesl Viktorije zoper nameščenko Žuža Zinko. Prva je kot lastnica dvonadstropne stanovanjske hiše v Celju (Razlagova ul.) odpovedala najemnici Žuža Zinki dvosobno stanovanje, češ, da ji le-ta dela v stanovanju škodo, ker si je v eni sobi uredila kuhinjo, v stranišču vodovod in napeljala zvonec v svoje stanovanje.

Žuža Zinka se je septembra 1953 preselila s svojim nedoletnim otrokom iz vlažnega stanovanja v hišo Šteslove. Ta hiša pa bi morala po obstoječih predpisih preiti v stanovanjsko skupnost, vendar se je Štesl Viktorija pritožila zoper to odločbo.

Ko se je Žuža Zinka vselila v omenjeno stanovanje, ji je Šteslova prepovedala postaviti v sobo štedilnik, čeprav je stanovanjski urad izdal dovoljenje za ureditev ene sobe v kuhinjo, kar je Žuževa tudi potrebovala.

Kljub temu Žuževa prvotno ni postavila štedilnika v eno svojih sob, ker se je dogovorila z lastnico Štesl Viktorijo, da bo kurila centralno peč in dala Šteslovi za to potrebno kurivo. Žuževa je novembra 1953 dala lastnici 2.000 kg premoga in 1 m drv. Kurivo je Šteslova spravila v svojo klet, ker Žuževi ni dala nikakih pritiklin na razpolago, pa čeprav ima lastnica kar 4 zaprte kleti, ki jih nihče ne uporablja.

Tako je Šteslova s premogom Žuževe za sebe kurila 4 peči. To kurivo je seveda zadostovalo za jedva 2 meseca in je Žuževa v januarju 1954 ostala s svojim malim otrokom v najhujši zimi v mrzlem stanovanju brez kurjave. Sredi zime je Žuževi otrok zbolel, saj se je v mrzlem stanovanju moral prehladiti.

Za stanovanje je Žuževa plačala mesečno 1.000 din, Šteslova pa ji je izstavljala potrdilo samo za 600 din, od avgusta 1954 dalje pa je plačevala Žuževa najemnino v znesku 1.180 din, za kar pa Šteslova kljub zahtevi ni izstavljala nikakih potrdil, tudi ni hotela z Žuževo skleniti pogodbe, češ, da je Žuževa samo podnajemnik in zato se je Žuževa obrnila na Upravo stanovanjske skupnosti, katere komisija je ocenila stanovanjsko najemnino na 650 din.

Ker je Žuževa uvidela, da plača preveč za uporabo električnega toka, si je priskrbela tudi števec, sama si je tudi morala urediti vodovod v stranišču, popraviti rolete, napeljati zvonec, vstaviti šipe, ki so bile razbite na nekaterih oknih, in dala celo popraviti razsvetljavo na stopnišču. S tem si je Žuževa naprtila precej izdatkov, ki jih lastnica hiše še do danes ni povrnila.

Ker je Štesl Viktorija zahtevala od Žuževe vedno več uslug, je le-ta prekinila s Šteslovo vse stike.

To je Šteslovo tako razburilo, da je odpovedala Žuževi stanovanje z utemeljitvijo, češ, da ji najemnica dela v stanovanju škodo.

Javnost naj presodi, kdo je komu v tej zadevi delal škodo, kdo je komu napravil kako korist in kdo je bil izkoriščan. Odgovor bo lahek.

Naša družina in mladina

Naš otrok se doma uči in piše domače naloge

Ne samo otroci, tudi starši imajo včasih skrbi z domačimi nalogami, ki morajo biti pravočasno, lepo in pravilno spisane. Prav je, da starši otrokom pri težavah v nalogah pomagajo, napačno pa, če namesto otrok izdelajo vso nalogo. Odgovornost za pravilno izdelavo domače naloge pripada predvsem otroku, zato ni prav, če predvsem starši skrbe za izdelavo domačih nalog, ker potem tudi otrok rade volje prepušča vso skrb za nje staršem.

Za otroka ne smejo biti domače naloge pretežke, niti prelahke. Ob pretežkih nalogah izgublja otrok ne samo mnogo časa, ampak tudi pogum in samozavest. Prelahke naloge otroka ne seznanjajo s težavami, ki mu sicer razvijajo vztrajnost in duševne sile ob njih obvladovanju. Starši, ki sodoživljajo včasih bolj, včasih manj učenčevo delo za šolo, naj na roditeljskih sestankih tudi spregovore o poteku domačega učenja in izdelovanja domačih nalog. Podrobno naj se seznanijo z metodami domačega učenja otrok, z najprimernejšim dnevnim redom šolskega otroka, z raznovrstnostjo otrokovih domačih pismenih izdelkov in zlasti z odlikami in pomanjkljivostmi domačega učenja pri lastnem otroku. Ko z otrokom sodelujejo pri domačih nalogah, naj vedno spoštujejo učiteljevo osebnost in avtoriteto, četudi imajo morda ob tem delu tudi svoje kritične pripombe. Vselej naj pokažejo dovolj zanimanja za ocene v šolskih in domačih zvezkih. Ocene so otroku ob hvali ali umestni pripombi staršev še večja vzpodbuda za vestno in skrbno učno delo.

Otrok, ki je deležen stalne pozornosti staršev pri svojem domačem učenju, ne bo tako lahko in tako hitro opuščal izpolnjevanja šolskih dolžnosti. Otrok ne sme imeti nikoli toliko domačega dela (na vrtu, na polju, pri živini itd.), da bi zaradi njega ne pisal domačih nalog in se doma ne učil. Tudi njegove igre in zabave, njegov prosti čas mora biti disciplinirano omejen z rednimi urami učenja. Učenci 1. in 2. razreda osnovne šole porabijo za domače učenje dnevno 45—60 minut, učenci 3. in 4. razreda pa 60—90 minut dnevno. Dijakom v nižji gimnaziji je potrebno še več časa za učenje, povprečno 2—3, včasih tudi štiri ure dnevno.

Čas učenja bodi otrokom čas resnega dela, ki zahteva precej duševnih naporov, a nudi po izvršitvi tudi mnogo notranjega zadovoljstva in prijetno zavest, da je učna dolžnost dovolj temeljito opravljena. Ako že otroka kot učenca osnovne šole navadimo na redno domače učenje in pisanje nalog, mu bo ta navada v veliko korist pri vsem njegovem poznejšem študiju in delu.

Ko se otrok opoldne vrne iz šole, naj bo vsaj 2 uri prost, da se odpočije od minulega šolskega dela. Primerno je, da ima stalno določeno uro, ob kateri pričenja z učenjem. Najbolje je, da piše otrok domače naloge po možnosti pri svoji mizi. Po pregledu zvezkov in knjig bo takoj ugotovil, kaj mora ponoviti, kaj se učiti na pamet, pri čem poglobiti umevanje in kaj napisati. Z učenjem naj načeloma ne konča prej, dokler ni dovolj pripravljen za naslednji šolski dan. Če je otrok dober učenec, mu pri tem kontrola staršev ne bo v podrobnostih potrebna, če pa bolj slabo napreduje, je pa podrobna kontrola njegovega znanja in pravilnost nalog dobrodošla in zelo koristna. Tudi v teh primerih navajamo otroka k temu, da bo znal tudi sam s ponavljanji ob zaprti knjigi ali zvezku ugotavljati doseženo stopnjo znanja. Po končanem učenju naj pregleda urnik za naslednji dan.

Zanimanje staršev za učenje in zlasti skupnih ur učenja se mnogi otroci pozneje radi spominjajo. Peter K. nam pripoveduje o tem tole: »Moj oče je mezdni delavec, a je imel vedno nekaj zanimanja za moje učenje. Rad je prekontroliral moje zvezke. Dobro se še spominjam, kako si me je privoščil, ko sem imel nekoč popacan zvezek. Povedal mi je le nekaj grenkih besed, a zadele so me živo v srce, da sem v bodoče znal mnogo bolj paziti na red in snago svojega zvezka. Zvezke mi je z veseljem kupoval, čeprav je imel le skromen zaslužek. Rad je čital zgodovinske romane, četudi je prišel domov truden od dela.«

Rado je imel kmečke starše in pripoveduje naslednje o njihovem odnosu do njegovega učenja in do šole: »Moja mati, posebno pa še oče, oba sta bila proti temu, da bi zaradi dela izostajal iz šole. Raje sta se sama nekoliko bolj potrudila pri delu in mene redno pošiljala v šolo, četudi bi jima lahko pri delu mnogo pomagal. Tudi pozimi, ko je bil visok sneg in zameti, sem moral iti v šolo, čeprav sem imel do nje 4 km daleč. Lahko rečem, da so moji starši kar malo preveč zaupali šoli. Oče je bil v stalnih stikih z učitelji in je tako zvedel za vsako mojo napako, ki sem jo naredil v šoli. Če sem imel mnogo učenja, me niso nikoli silili k delu. Spominjam se, da se je oče mnogokrat zvečer zelo izmučen vrnil s polja ali iz gozda in me je vseeno še učil, samo, da sem potem tudi v šoli znal. Iz tega je razvidno, da je imel moj oče zelo dobre odnose do šole.«

Napisane vrstice naj so vam, dragi starši, skromna vzpodbuda, da malo globlje razmislite o svojem odnosu do šole in do otrokovega domačega učenja. Ukrepajte stalno tako, da bo vaš otrok vedno lepše, bolje in laže ter z notranjim veseljem izpolnjeval dolžnosti učenja tudi doma.

Šiv.

Plenum Stalne turistične konference v Celju

Kot je znano, so lani v Celju osnovali turistični organ, ki povezuje Turistično zvezo Slovenije s krajevnimi turističnimi in olepševalnimi društvi. V kratkih mesecih obstoja je ta organ, ki si je nadel naziv Stalna turistična konferenca v Celju, opravil mnogo koristnega dela na vsem celjskem turističnem področju.

Da bi se delo pred bližnjo sezono še bolj razmahnilo in bilo tudi čim bolj smotrno, je bil pred kratkim plenarni sestanek s predstavniki turističnih in olepševalnih društev vsega celjskega področja. Ta sestanek, ki ga je vodil tov. **Jenko Rado**, je dal mnogo koristnih sugestij in zaključkov za bodoče delo društev.

Plenarni sestanek je znova dokazal, da se v nekaterih krajih smisel za turizem z zavidljivo naglico razvija in krepi, pokazal pa je tudi, da ponekod še vedno spijo ter jih bo treba v pravem pomenu besede zdramiti. Kaj in koliko se da napraviti z jasnim načrtom in dobro voljo ter vztrajnostjo, je pokazalo Turistično društvo v Rečici ob Savinji ter jim gre za opravljeno delo priznanje.

Glede na koristne ugotovitve predstavnikov področnih društev je vsekakor škoda, da se tega sestanka niso udeležili predstavniki vseh povabljenih društev, zlasti pa še iz Dobrne, Šmarja in Slov. Konjic.

Upamo, da bo delo turističnih društev in stalne turistične konference v Celju pri pripravah za bližnjo sezono čim uspešnejše.

-šk-

Kotiček za naše žene

VLOGA BLUZE IN KRILA V ŽENSKI GARDEROBI

V ženski garderobi igra bluza važno vlogo, ker kombinirana s krilom lahko nadomesti dopoldansko, popoldansko in celo večerno obleko. Nekoč je bila bluza pri naših babicah zelo čislana. Če pogledamo stare slike, bomo videli znamenite gospe, navadno v dolgih, zvončastih krilih in tesni, visoko zapeti bluzi. Ko pa je industrija začela izdelovati več vrst volnenega blaga, so se uveljavile cele obleke in za nekaj časa povsem izpodrinile bluze in krila. Toda že nekaj let je od tega, odkar se je bluza zopet triumfalno vrnila iz preteklosti ter docela obvladala modno prizorišče vsega sveta. Žene so pri svoji garderobi pač rade praktične. In kaj je bolj praktičnega, kot če ima skromnejša žena dve različni krili in nekaj okusnih bluz, ki jih za vsako priliko izmenjava. Za vsako priložnost — od jutra do večera se lahko lepo obleče.

Najbolj praktične za šport in za vsako priliko so še vedno športne bluze, ki so navadno iz gladkega ali črtastega popelina. Taka bluza ima zelo majhen ali zelo velik ovratnik, kratke, dolge ali tričetrtinske rokave in se nosi k športnemu krilu. Največ pa nam odleže moderna, praznična bluza, ki jo imamo lahko za gledališče in koncerte in nam prihrani izdatke za drago večerno obleko. Večerno bluzo si bomo napravile iz organdija, čiste svile, čipk, etamina, nylona ali iz zelo finega svilenega popelina. Ni nujno, da je taka bluza izrezana, rade jih nosimo celo visoko zaprte, odn. z majhnim, visoko stoječim ovratnikom in so lahko tudi nekoliko športno nadahnjene. Samo čipkaste bluze so izrazito nešportne in jih krase kvečjemu poživljajoči, svetli, stekleni gumbi. Take večerne bluze nosimo k temnemu krilu.

Zaradi kril pa se spet ravnamo: prvič po modi, drugič po praktičnosti. Moda kril pa se skoraj vsako leto spreminja, zato si bo praktična žena dala krojiti krilo tako, da ga bo lahko po muhavosti mode poljubno spreminjala. Za letos so spet moderna zvončasta krila, ki za večerne prilike (ples, gledališče) segajo največ do gležnjev, ali do sredine meč. Zelo moderna je tudi »pahljača« v sprednji ali zadnji polovici krila.

Pri večernih bluzah naj omenim še to, da imajo rokave večinoma nižje ustavljene, široke »puf«, v zapestju, oziroma v podkolenju pa jih stisne širša ali ožja manšeta.

Zelo lepa obleka za mlajše, narejena iz enobarvnega blaga. Okoli vratu je privezan šal iz progaste svile, ki se spredaj zveže. Zraven se nosi širok ali pa tanek pas v barvi šala.

Elegantna popoldanska obleka iz progastega materiala (štof). Zgornji del — ramena in visoki ovratnik so spleteni iz črne volne.

Mala večerna obleka, prikladna posebno za gledališče in druge svečane prilike. Narejena iz črnega volnenega blaga, kombinirana s črnim žametom.

Dobri nasveti

Belo volno boste najlepše oprale v mlačni milnici, kateri ste dodale nekaj boraksa.

Zamaščeno mesto na kravati, kjer je zavezana v vozel, očistimo tako, da položimo na zamazano mesto svilen papir, čezenj pa likamo z vročim likalnikom. To večkrat ponavljamo. Če pa je madež še vedno viden, ga zdrgnemo z bencinom, potrosimo s smukcem in skrtačimo z mehko krtačko.

Znojne madeže odpravimo iz obleke z vinskim cvetom ali čistim nevtralnim milom, ki ga raztopimo v destilirani vodi. Ta milnica pa za preobčutljivo tkanino ne sme biti premočna.

Čokoladne, čajne in kavine madeže odstranimo iz nežnobarvnega blaga tako, da kanemo nanje kapljico glicerina. Ko blago glicerin dobro vsrka, zdrgnemo madež s krpo, ki smo jo namočili v alkoholu.

Preproge bodo dalj časa vzdržale, če pritrdimo nogam miz in stolov košček klobučevine.

Madež od vrele masti, ki je brizgnila na tla, se ne bo poznal, če bomo nanj takoj polili mrzle vode, da se strdi in tako ne zaje v les. Strnjeno mast postrgamo z nožem.

Črve v lesu bomo uničili tako, da bomo v luknje vbrizgnili bencin, nato pa jih zamašili z voskom ali steklarskim kitom. Bencin izloča pline, ki lesne črve zastrupljajo.

MILO ZA DRAGO

Mati in sinček se peljeta v vlaku. Fantek je poreden. Da bi ga umirila, zagrozi mati sinčku, da bo poklicala sprevodnika in mu povedala, kako je poreden.

»Dobro, če boš ti povedala, bom tudi jaz koliko sem v resnici star,« ji odgovori nemirni sinček.

Aeroklub Celje je lani dosegel vidne uspehe

Agilne so bile vse sekcije, t. j. modelarstvo, jadralstvo, padalstvo in motorno letanje.

Aeroklub razpolaga s 5 jadralnimi in 4 motornimi letali ter padali. Motorno pilotsko šolo so končali 4 tovariši, nadaljnih 8 pa še čaka na izpit, sicer pa večina od teh že samostojno leti na motornih letalih.

Tudi v jadralnem letenju so zabeleženi dobri rezultati ter je skupno letelo na jadralnih letalih 77 članov in članic. Padalci so bili po številu skokov nekoliko prikrajšani, ker organizacija ne razpolaga s svojim letalom za skoke, vendar 60 izvršenih skokov tudi ni malo.

Izvršenih je bilo 1950 letov, kar je v razvoju aerokluba sploh rekordno število.

Tudi modelarska sekcija se je okrepila, saj je ustanovila delavnice na I. in II. gimnaziji ter na IKŠ, v katerih dela precejšnje število mladincev. Spomladi bodo preizkusili kvaliteto zgrajenih modelov.

To je le nekaj kratkih izvlečkov iz dela organizacije, več pa na skupščini, ki bo v soboto, dne 5. marca 1955 ob 17. uri v sindikalnem domu SGP Beton Celje, Ljubljanska c. 16.

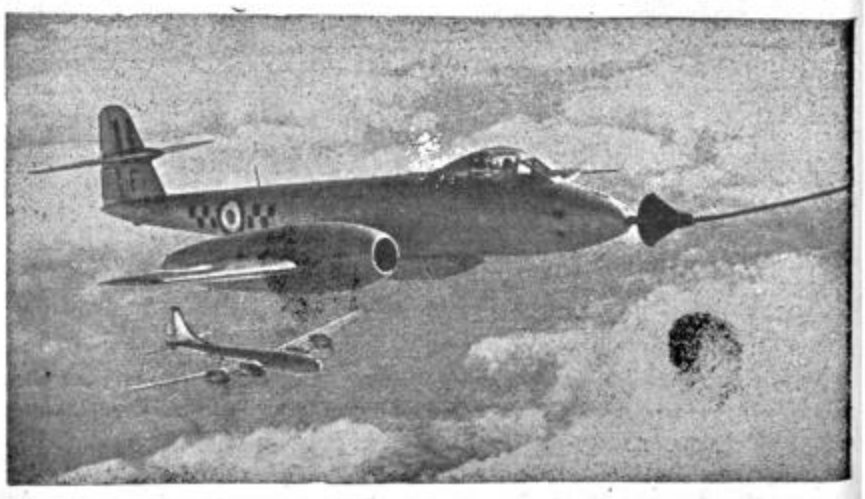

Črpanje goriva na reaktivnem letalu v zraku

Sobota, ob 17·30 REVIJA LEPIH MELODIJ, ob 20·30

Odprto pismo celjskemu gledališkemu kolektivu po premieri Hamleta

»Uvidevamo, da so naši nasprotniki imeli nekaj povsem formalnih oporišč za vnaprej izrečene obsodbe, očitke ter ironično omalovažujoče pripombe o naši odločitvi, da uprizorimo Hamleta, vendar odločno odklanjamo vse prej kot prijazne obsodbe, da je ta naša odločitev posledica snobizma, domišljave in zaletave prepotence.«

(Lojze Filipič, Gled. list MG Celja št. 9)

Dragi prijatelji!

Kot eden izmed mnogih, ki tudi iz dalje s polno ljubeznijo spremljajo neugnano rast Vašega mladega celjskega gledališča, si ne morem kaj, da Vam ne bi iz vsega srca čestital k temu blestečemu uspehu.

Sobotna premiera v novem gledališkem hramu je za nami. Kulturni dogodek, o katerem danes govore po Sloveniji, in ki je v enaki meri odjeknil tudi v gledaliških krogih onkraj naših ožjih meja. Bil je to boj med fronto tistih, ki so vnaprej iz več ali manj očetovskih ali pa nebratskih nagibov obsojali drzni podvig mladih Celjanov — in pa Vašimi strujenimi napori, z obupi trenutnih težav prepletenimi, ki ste ga končali z zasluženo in nepričakovano trdno zmago.

Vaš gledališki kolektiv je topot dokazal, da je povsem zgrešen predsodek, da pripada uprizarjanje velikih, klasičnih del svetovnega repertoarja v primat osrednjega republiškega gledališča. To bo vsekakor držalo, glede na razmeroma zelo raznovrstno zmogljivost naših izvenljubljanskih ansamblov, toda celjsko gledališče je dokazalo izjemo.

Led teh predsodkov je tedaj častno prebit. Mlada, vztrajno in uporno oblikujoča se generacija je pretrgala vezi s tradicijo in njenim zastarelim gledanjem: kdo pravi, da bi morali primeroma Celjani ali Kranjčani množično obiskovati najelitnejše predstave centralne Drame, če ji tudi pri najbolj prizadevnih naporih njenega vodstva ni mogoče trajno gostovati vsaj po važnejših kulturnih središčih Slovenije? Ob Hamletu, Othellu, Learu, Kritiki, Šoli za žene, Tartuffu so se naši mladi talenti oblikovali pod veščo roko svojih akademskih učiteljev in gledaliških praktikov ter potem rasli na svojih tleh iz skromnih mladik v samostojne interprete. Današnje mlado pokolenje pa je v nebrzdanem poletu svojih umetniških stremljenj seglo vse dalje, odprlo nam je pogled čez nova obzorja. Kdo mu brani, da bi ne presenečal in rušil stare nazorske pregraje?

In kaj naj bi bližje povedal o tem Vašem velikem dogodku? Saj to je stvar kritikov, resne in brezosebne ocene uprizoritve. Toda dolžnost terja, da povem — kar iz vrst občinstva, ki Vas je nagradilo s frenetičnim in nedeljenim aplavzom — da je celotna režijska koncepcija tega, prvega in toliko tveganega Hamleta v Celju svojska, na slovenskem odru nova; da so prav tako koncepcije Hamleta samega, Ofelije in Polonija pri nas nove, čeprav v nekaterih prizorih spominjajo na filmski izraz Lawrenca Oliviera; da je velikopotezna zasnova prizorišča, spremljanega z novo scensko glasbo, omogočila takšno odrsko postavitev. Zlitost stilne klasične igre, s katero se je ansambel v veliki zasedbi lotil tega, enega najtrših orehov svetovne dramatike, zlasti očituje trden pedagoški prijem režije in skladnost tehničnega vodstva, ki sta skupno z vprav filmskim posluhom rešila sosledje številnih slik. Sploh je v tej uprizoritvi, ki je navidez navprek s tradicionalnim spoštovanjem do nedotakljivosti klasičnih tekstov — in s tem tudi dolžine predstave — prvič opaziti na naših odrih filmske elemente v drznem obsegu, ki pa, mislim, v celoti ne gredo na škodo načel uprizarjanja klasikov. Za ves uspeh takega »Hamleta mladih« pa gre zahvala izrednim prizadevanjem Vašega umetniškega, tehničnega in upravnega vodstva in polno priznanje zlasti režiserju Radojeviću in Vam samim. Je to predstava, ki kljub šibkejšim točkam nekaterih kreacij mirno sodi po svoji zasnovi in izvedbi na evropski oder. Saj smo imeli tudi v tujini priliko videti predstave velikega stila: pred katerimi predsodki tedaj odpovedo formalni kriteriji majhnega pokrajinskega gledališča?

Naj k tem svetlim obrisom celotnega vtisa dodam ob robu le grenko pripombo, da je tudi obisk te premiere ostal nekje nepričakovan: kljub nabito polni dvorani, ki je bila že teden dni poprej razprodana, smo pogrešali v njej tistih osrednjih gledaliških osebnosti, ki so doslej pomagale usmerjati rast naših mladih gledališč. Kdo obeh tedaj ni izpolnil pričakovanj: ansambel ali publika, široko vzeto? — kljub temu, da smo se z zadoščenjem srečali s tržaškimi in zagrebškimi gosti. Je njih odsotnost izraz njih misli?

Toda pojdimo mimo njih. Brez senc bi bili tudi zgodovinski dogodki v malem vselej premalo osvetljeni.

Mar naj me stane poguma, tudi to izrečiš? Pogum in drznost sta prej na Vaši strani, dragi prijatelji. Saj so mi še v spominu predstave skromne gledališke družine v Celju pred vojno in blestečа gostovanja ljubljanske in mariborske Drame, ki so bile za nas, nebogljene dijaške prav tako veliki dogodki; spominjam se časa, ko je padlo Cankarjevo belo marmorno oprsje v prezir in pustoš okupatorja; in časa, ko ste stopili, že dolgo po tej vojni kot poklicni igralci prvič na novi oder, s »Celjskimi grofi«; ko ste po komaj treh letih samostojnega gledališča in trdih preizkušenj z vso drznostjo uprizorili »Ljubezen štirih polkovnikov«, in ko ste lani uprizorili sredi gledališkega foajeja kot svojo prvo eksperimentalno predstavo »Atentat«. Ali je bil tedaj Hamlet zares le plod otroških sanj? To so silni mejniki v razvoju mladega gledališča, po kakršni poti je stopalo delno tudi že kranjsko.

»Izjavljamo, da stopamo s Hamletom pred slovensko kulturno javnost kot izrazito eksperimentalno uprizoritvijo mladih gledaliških ljudi . . . prepričani, da smo v njej koncentrirali v pogledu igre, režije, scene, kostuma in glasbe vse tisto, kar je značilno za mlado moderno gledališče. Smatramo uprizoritev Hamleta za usodno, življenjsko preizkušnjo svojega znanja, talenta in ustvarjalne sile, preizkušnjo mladega, borbenega, življenja in dela voljnega ter sposobnega ansambla, ki naj dela in ustvarja na novem terenu, pridobiva in oblikuje občinstvo ter betonira temelje tretjega slovenskega poklicnega gledališča.« Tako je zaključil svojo uvodno besedo v gledališkem listu Vaš umetniški vodja.

Hamlet je uspel, o tem ni več nobenega dvoma. Mislim zato, da bo celjsko gledališče s to reprezentativno uprizoritvijo kmalu gostovalo tudi v Ljubljani, a ne manj v kateri izmed drugih republiških prestolnic in s tem nadaljevalo pot tako plodne izmene naših novih gledaliških izkušenj, uspehov in nenehnih stremljenj.

Mario Subic

Pričujoči prispevek, ki nam je bil predložen tik pred izidom predzadnje številke, zaradi pomanjkanja prostora objavljamo šele v tej številki. Uredništvo.

Poverjeniki Prešernove družbe v okraju Celje

V oklepajih navedeno prvo število navaja lansko stanje članstva, drugo pa letošnje dne 10. februarja, kolikor je to bilo javljeno.

BRASLOVČE: Krušič Vladimir, pošta (20), Cede Amalija, Orla vas (5).
GOMILSKO: Friškovic Nežika (42, 42).
GRIŽE: Jerman Marija, rudnik Zabukovca (120, 218).
PETROVČE: Predan Lea (77, 92), Spacapan Milan, Liboje (24).
POLZELA: Jezernik Milica (50), Pešec Milan, Standraž (27, 29).
PREBOLD: Mlakar Pavla, sindikalna knjižnica (110), tovarna (—, 175), od teh Pančur Andrej 125.
SEMPETER: Požar Metod (71, 125), Kuhar Ivo (4).
TABOR: Jančigaj Stane (44).
VRANSKO: Juhart Stefanija (45).
ŽALEC: Pive Maks (112, 134), Knjigarna (45), Mirnik Antonija, Velika Pirešica (12), Rozman Milan, Zgornja Ponikva (15).
STORE: Jernejšek Friderik (225, 100).
SKOFJA VAS: Urleb Martin (14).
SMARTNO V ROŽNI DOLINI: Požar Vinko (15).
DOBRNA: Vutkovič Srečko (62).
FRANKOLOVO: (10, 25).
STRMEC: Vizjak Rudi (20, 40), Novačan Katica, Socka (10).
VOJNIK: Kvac Marica (66, 66).
BREZE: Stefancioza Vera (10).
LAŠKO: Bratuž Marij (105), Cepuš Melita, Reka (2).
REČICA: Stor Stefanija (35).
RIMSKE TOPLICE: Kozelj Alojzij (32).
PLANINA: Jazbinšek Marija (22), Golob Stanka, Dobje (8, 9).
PONIKVA: Koželj Janez (55), Rojc Avrelij (14).
SLIVNICA: Kotnik Dragotin (13).
ŠENTJUR: Lupše Martin.
ZUSEM: Bonač Marija (12, 12).
KOZJE: Leskovšek Miloš, Buče (13), Koželj Marija (33).
LESIČNO: Ravter Adela, Pilštanj (17, 15), Polšak-Kok Cilka, Prevorje (12), Lorger Tine, Zagorje (8).
POLJE OB SOTLI: Plevčak Tine (13).
PODČETRTEK: Mikulič Oton (20).
PRISTAVA: Golič Julijana (3), Turk Jožica, Sv. Ema (15).
ROGAŠKA SLATINA: Pok Jože, steklarna (190, 300), Kurbus Mira, pošta (30), Plemenitaš Anton, Sv. Peter na Medvedovem selu (6).
ROGATEC: Hostnik Greta, Sv. Rok.
KOSTRIVNICA: Napast Anton (25).
SMARJE PRI JELŠAH: Resman Rado (30), Ivančnik Anica, Sladka gora (21).
SLOVENSKE KONJICE: Serajnik Zdenka (12, 22), Štefančič Jakob (75), Bajda Rudolf (—, 98), Petek Ludvik (—, 30), Višnar Jože (18), Založba »Obzorja« (30), Tepanje (16).
LOČE: Časl Stane, Žiče (15), Metul Štefka, Jernej (7, 16).
VITANJE: Gombač Milan (29).
ZREČE: Podvršnik Anton (47, 65), Perko Martin, Resnik (8), Pevec Ludvik, Kunigunda (20).

Podatke o poverjenikih in stanju članstva v Celju-mestu in okraju Šoštanj bomo objavili v prihodnji številki. Dokončno stanje pa bomo prikazali ob zaključku nabiranja članstva v mesecu aprilu. Upamo, da bo dokončni rezultat za leto 1955 ob desetletnici naše narodne osvoboditve dovolj časten za celjski okraj. Prijatelji lepe slovenske knjige, ne odlašajte več z vpisom v Prešernovo družbo! Stare in nove poverjenike prosimo, da se še naprej potrudijo za uspeh naše napredne knjižne družbe. — Poverjeniki, javljajte stanje odborom PD na sedežih komun, da bo okrajni odbor PD v Celju imel točno sliko o njem!

Končno zima, sneg in led...

Foto Pelikan

Letos smo že obupali nad vremenom in ko smo vendarle doživeli lep revijski večer na »ledu« ali bolje v luži, smo mislili, da je to ena od zadnjih zimsko-športnih prireditev v Celju. Požrtvovalnost Ljubljančanov, ki jih je tudi letošnja zima pošteno postavila »na led«, je v tem primeru vredna pohvale. Prireditev so videli le optimisti, ki so kljub dežju verjeli, da se celjski prireditelji niso ušteli v datumu in predčasno najavili prvoaprilsko šalo.

Kljub izdajalski ledeni plošči je revija dobro uspela. Prepričali smo se, da je ljubljanski drsalni klub zelo napredoval in bi želeli, da bi morda svoj nastop ponovili sedaj, ko je tudi vreme bolj naklonjeno belemu športu.

Na sliki vodilni par: Resman in Nevenka Gala, ki je, na uho povedano, na pol Celjanka, vsaj iz otroških let.

Zborovanje učiteljstva v Šoštanju

Pred kratkim so zborovali učitelji onega predela šoštanjskega okraja, ki bo spadal v bodoče pod šoštanjsko komuno.

Sam dnevni red je bil prav pester. Na zborovanju je podala svoj res poučen referat ravnateljica nižje gimnazije v Šoštanju **Metelko Antonija**, ki je bila letos na univerzi med onimi, ki so prejeli Prešernovo nagrado. Govorila je o vzgojnih nalogah pouka s posebnim ozirom na prvo stopnjo v osnovni šoli.

Šolski inšpektor **Veber** pa je podal nekaj zgoščenih misli o pouku domoznanstva.

O skupščini v Kopru pa je podal poročilo predsednik društva Vrečko.

Potrdili so proračun za tekoče leto, katerega je sestavil odbor, ter sklenili, da bodo zbirali podatke o socialnem in zdravstvenem stanju otrok v svojih šolskih okoliših, kakor tudi podatke o gospodarskem stanju in o kulturno-prosvetnem delu v kraju samem. Navzoči so odločno odklonili podlistek: »Učiteljica Jelka«, ki je izšel v Prosvetnem delavcu.

Po zborovanju so si ogledali Termoelektrarno v gradnji, kar bodo brez dvoma koristno uporabili pri pouku.

V mesecu maju pa bodo učitelji s tega predela obiskali Zagreb in Sarajevo ter se poučili o tamkajšnjem šolstvu. Da bodo to ekskurzijo izvedli, je zasluga okrajnega vodstva, ki je v ta namen namenilo precejšen znesek, kar je hvalevredno.

„Sveta si zemlja in blagor mu komur rodiš..."

Na obisku pri enem najbolj naprednih naših kmetovalcev

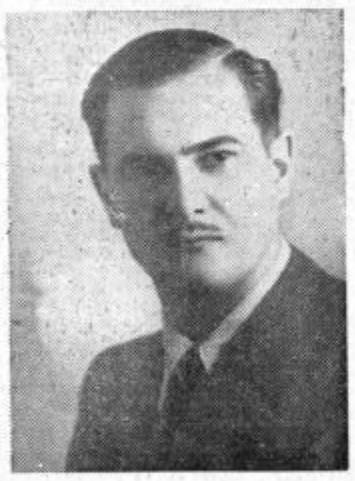

Takole je z zgornjesavinjskim kmetom: pred vojno mu je bilo dobro, vojno je pretolkel več v strahu kot v bedi, po osvoboditvi pa trdi, da ga izpodkopavajo davki in hromi prepoved svobodne sečnje po gozdovih. In vendar je danes med nami kopica kmetov, ki živijo spet v blagostanju, ki sicer še vedno s silnim hrepenenjem obračajo oči proti gozdovom, ki so nekoč metali milijone, vendar so se znašli tudi v današnji stvarnosti in se nekako z večjim spoštovanjem posvetili zemlji.

Takšen kmet je tudi **Praznikov Anza**, ki slovi daleč naokrog kot eden najbolj naprednih kmetov v Sloveniji. Sicer je besen na novinarje, nekaj zaradi svoje skromnosti, ker nima rad, da bi ga »po časopisih vlačili«, trdi pa tudi, da novinarji preveč po svoje prikrojijo njegove izjave. Vseeno sem se napotila k njemu na pomenek in ker sem mu obljubila, da bom točno »registrirala« njegove izjave, je postal bolj vljuden, ugasnil radio in mi ponudil sedež. — Opozorili so me, da Anza tudi v zimskih dneh ne pozna počitka ob toplem zapečku, zato sem menila, da ga bom najmanj motila zvečer in sem se z zadnjim avtobusom pripeljala v njegovo vas — Nizko pri Rečici.

5,6 HEKTARA ZEMLJE OBDELATI S TREMI LJUDMI NI NOBENA UMETNOST — PRAVI ANZA

Najbolj se je pravzaprav čuditi dejstvu, da so Praznikove njive in travniki vzorno negovani, da mnogoštevilna goved (14), svinje (16) in konji (2) kar »kipijo« od zdravja in debelosti — in da vse to delo na kmetiji opravi z lahkoto samo šestero delovnih rok. Tudi v poletnem času (košnja, plečva, žetev), ko naši kmetje garajo od ranega jutra do pozne noči in se njih vrste množe z dninarji — Anza, Zvonka in 16-letni Pepe vse delo opravijo sami. Le če hoče včasih vreme ponagajati, pokliče žena sosedo na pomoč in tako so v lanskem letu najeli samo štirikrat po eno tujo moč. »Kaj bi najemavali tuje ljudi,« pravi Anza, »to je stran vržen denar. Ženske, ki se pomikajo po njivah, imajo najlepšo priliko za klepete in oberejo dostikrat do obisti vso soseščino.« Anza pa raje njive bolje pognoji, da je manj plevela in tisti plevel domači kar mimogrede izruvajo. Zase pa ne potrebuje nikoli tuje pomoči, niti pri košnji, ko ima od 5,6 ha posestva dve tretjini travnikov, ki jih sam pokosi z ročno koso. Kositi začne že sredi maja in kosi štirikrat na leto.

DOBRA KRMA IN DOBER GNOJ STA OSNOVI NAPREDNEGA KMETOVANJA

Kot smo že omenili, ima Anza obdelovalne zemlje 5,6 ha, od te orne 2,6 ha, vse ostalo pa je spremenil v umetne travnike. Travnike najprej pognoji z domačim, hlevskim gnojem, pozneje pa tudi z mešanimi umetnimi gnojili, ki vsebujejo sorazmerno enake količine dušika in kalija. Hlevskega gnoja porabi na 1 ha približno 70 do 80.000 kg. Posebno za deteljo je predvsem važen hlevski gnoj. Tako gnojenje »na zalogo« drži nekaj let, po treh ali štirih letih pa travnik spet preorje in ga prepusti drugi kulturi. Tako gnojen in negovan travnik da na leto najmanj 80 metrskih stotov odlične mlade trave, ki jo kosi štirikrat na leto, medtem ko bodo ob koncu razvojne dobe taki travniki dosegli najmanj šest košenj na leto in dali odlično beljakovinasto krmo. Kot sam pravi, njegove njive in travniki še niso dosegli viška, saj se bavi s takim načrtnim kmetovanjem komaj 7 let, v 12 letih razvojne dobe pa bodo njegovi travniki in njive dosegle višek rodovitnosti, to se pravi, da bo na 1 ha lahko redil 5 goved. Danes ima na 1 ha tri glave odrasle živine, medtem ko je okrajno povprečje 0,70. Glede hektarskih donosov pa Anza tekmuje celo s Švicarji, saj v primeru dobre letine pridela na primer pšenice 35 centov na hektar (okrajno povprečje 10 centov na 1 ha), koruze pa 38 centov v primerjavi z okrajnim povprečjem 16 centov na 1 ha.

Sušenje krme v kopicah na zemlji pri Prazniku ne pride v poštev. Če se krma suši na zastarel način, v kopicah, pravi Anza, zgubi najmanj 40 % svojih redilnih snovi. Pri njih spravljajo krmo takole: lepo krmo je lahko kositi — pravi Anza — in tisto količino, ki jo jaz nakosim sam v enem dnevu, bi na drugih, shiranih travnikih kosilo najmanj pet koscev. Nakosim je v enem jutru približno za dva voza. Po košnji krmo raztrosimo, enkrat obrnemo in še ovelo spravimo v kozolec in zložimo. Še boljše sušenje pa je »na lesah« pod streho marofa, kjer se krma suši lepo počasi na prepihu in v senci. Ovelo krmo natrosi približno 60 cm na debelo na rešetke in v nekaj dneh se krma enakomerno sama posuši. Pri tem sušenju so izgube beljakovin minimalne, sušenje na ta način pa ima še to prednost, da so minimalni tudi proizvodni stroški. Pri vsem tem pa krma ni izpostavljena vremenskim neprilikam. Na svojem seniku si je Anza že v dveh nadstropjih napravil takšne sušilne rešetke in ker računa, da bodo kmetje v bodoče sušili le še na ta način, si namerava sam zgraditi moderen nov kozolec, ki bo prikladen za takšno sušenje.

Poleg krme posveča Praznikov Anza največjo pozornost tudi hlevskemu gnoju. Najboljša za nastiljanje je po njegovem mnenju slama, zato pa Anza kar jezi, da tudi slamo pri nas izvažamo (Vojvodina), namesto da bi jo po zmernih cenah nudili našemu kmetovalcu. Prav tako ga jezi tudi izvažanje močnih krmil in pravi, da bi morali videti zrcalo že v tem, da vse napredne kmetijske države močna krmila kupujejo, zaostale pa prodajajo. In mi pač ne bi smeli biti med poslednjimi — pravi Anza.

Tudi na gnojišču pusti Anza precej svojih prostih ur. Gnoj zlaga v kocke, sproti tlači in po potrebi tudi poliva z gnojnico, nato pa pokrije s plastmi zemlje, da ne izhlapeva. Da je naš kmet zelo priden, Anza ne oporeka. Trdi pa, da posveča premalo pozornosti gnojenju in gnoju sploh. Za nastiljanje uporablja največ smrečje in žagovino, ki pa je malo vredna. Slamo pa, ki je najboljša za steljo, uporablja za krmo.

ZGODBA O SLAMOREZNICI

Pri Praznikovih so imeli slamoreznico, staro gotovo že 80 let. Ko so gospodarili še po starem in ko je bilo pri hiši še več ljudi, so se med njimi kaj radi vneli prepiri, kdo bo šel k rezanci. Vsakdo se je otepal težkega dela, predvsem pa prahu na skednju. Vendar so rezanco redno pokladali živini. Leta 1947 pa se je slamoreznica znova pokvarila in zahtevala večjih popravil. Strokovnjak mu jo je popravil, obenem pa je dobil tudi kupca zanjo. Anzu se je kupčija zdela ugodna, pa jo je prodal v veri, da bo kje dobil boljšo. Takrat pa teh strojev še ni bilo dovolj na razpolago in so tako pri Prazniku ostali brez slamoreznice. Od takrat je Anza začel krmiti živino samo s senom in se pri tem prepričal, da rezana krma, bodisi slama ali seno, živini prej škoduje kot koristi. Drobno zrezano krmo žival prehitro požira in je ne pomeša dovolj s slino, kar gotovo bolj obremenjuje prebavila. Po njegovem bi bilo slamoreznice sploh dobro ukiniti oziroma naj bi jih uporabljali samo kot silosne slamoreznice. Kmetje pa naj bi bolje gnojili in negovali travnike, da bi dajali več dobre krme.

TEORIJA JE TU — MANJKA LE PRAKSA

Anza daje našim kmetijskim šolam sicer vse priznanje, opaža pa, da ljudje, ki prihajajo iz teh kmetijskih šol, doma spet »pavrajo« kot vsi drugi. Odlična spričevala kmetijskih šol so vtaknili v žep, vedo ti povedati presenetljivo mnogo o naprednem kmetovanju — delajo pa le še po starem. In nekam preveč so se naši kmetje vrgli na umetna gnojila. Naša izhirana zemlja je bolnik — filozofira Anza — ki mu je potreba dati dobre domače hrane, umetna gnojila pa so zanj le injekcije.

Prav tako kmet Anza ugotavlja, da naši kmetje premalo čitajo naše dobre strokovne liste. Kmečki list in Naša vas prihajata v mnogotere kmečke domove. Gospodar jih prečita, da na polico, toda kaj kmalu pozabi vsebino. Jeraj pa čita članke tudi po desetkrat, si podčrtava važne odstavke, beleži pripombe in gre s to teorijo takoj k praksi — na polje.

SOJA — KRMA BODOČNOSTI

Priznam, da sem bila nekoliko v zadregi, ko mi je Anza začel govoriti z izrednim navdušenjem o veliki hranilni vrednosti soje. Na sramežljivo pripombo, da soje sploh ne poznam, me je tovariš Jeraj potolažil, češ, tega vas pač ni treba biti sram, saj soje tudi mnogi naši kmetovalci ne poznajo. (Med tem mi je njegova žena prinesla pokazat pest tega hraniva, ki bi ga kot laik gladko smatrala za droban belkast fižol.) Anza sojo že sam prideluje in jo izredno ceni. Pravi, da je 1 kg soje v primerjavi z beljakovinami enakovreden 6 kg pšenice. Prašiči in krave jo izredno rade jedo. Mešati jo je treba s takimi kulturami, ki vsebujejo več škrobovih enot — na primer s koruzo ali sončnicnimi tropinami. Prašiči se po njej zelo redijo, krave pa dajejo mnogo mastnega mleka.

ANZA NEPRESTANO »CIMPRA« IN PODIRA...

Če stopiš na Praznikovo dvorišče, vidiš nova gospodarska poslopja, lepo urejeno tekališče in napajališče za živino, dve gnojni jami, svinjsko gorico z bazenom in novo kaščo. Vse to je napravil Anza sam, brez tesarja, zidarja in mizarja. Seveda leži v tem delu večletni trud — in kot amater ga včasih tudi »polomi« — pravzaprav ne načelno, ampak vedno novi, bolj in bolj izpopolnjeni načrti ga prehitijo, pa jih hoče osvojiti in napake sproti popravlja.

Na levi strani gospodarskega poslopja ima v prizidku svojo mizarsko delavnico, v kateri koristno prebije vse redke proste ure in deževne dni, ko ga zemlja ne potrebuje. In tu, v tej delavnici se mi je skromni Anza prvič zazdel ponosen, samozavesten. Kot je sicer v primerih moje pohvale in začudenja nad gospodarskimi uspehi vedno rad vpadel v besedo in skromno zatrjeval, da ni nič boljši, nič marljivejši in nič iznajdljivejši od drugih kmetov sosedov, mu je v tem delovnem svetišču od ponosa žarel obraz, ko mi je kazal proizvode svojega truda.

Delavnica je bila vsa polna čudnih lesenih rogovil, na katere se nisem prav nič spoznala. Menda je izkušal mojo kmečko inteligenco, ko je čakal, naj bi sama uganila, čemu bo ta priprava služila. Da ne bi bil odgovor preneumen, sem raje molčala. Potem pa je smehljaje izdal skrivnost: »Električni vlačilec oziroma pihalnik za krmo bom napravil. Letos ga bom že uporabljal.« — Potem me je peljal na senik in pokazal, kako bo priprava delovala. Tekoči trak je že pripravljen — po njem bo »rogovila« vlačila seno in ga razmetala po gredah za sušenje. S pomočjo tega električnega vlačilca bo lahko en sam človek v nekaj minutah spraznil velik voz sena.

»TAKO LAHKO PA SPET NE OPRAVIMO VSEGA DELA« - POPRAVLJA ŽENA SVOJEGA MOŽA

Ko mi je žena Zvonka razkazovala svinjsko kuhinjo (kuhajo vse na elektriko), lepe plemenske svinje in njihovo mladež, je odkritosrčno pristavila:

»Veste, s tako lahkoto, kot pravi Anza, pa le ne opravimo vsega dela. Res je, da delamo pri hiši samo trije ljudje, toda vsi trije kar pošteno garamo od jutra do noči. Sreča je le ta, da sva z možem tako zdrava in da imava oba res veselje do kmetovanja.«

PLES »VALČKOV VEČER« Bojan Adamič, Cvetka Součkova, Rudolf Franci

Iz Celja...

Valčkov večer 1955 in revija lepih melodij

Kakor vsako leto prireja tudi letos Atletsko društvo Kladivar svojo tradicionalno družabno prireditev, ki je vedno najlepša prireditev v zimski sezoni. V zadnjih letih so igrali na tej prireditvi najboljši plesni orkestri in tudi letos so se prireditelji potrudili, da oskrbe najboljši orktester, in to Veliki zabavni plesni orkester Radia Ljubljana, ki ga vodi naš znani komponist in dirigent Bojan Adamič. Orkester bo igral v svoji največji zasedbi dvajset mož, dirigiral bo Bojan Adamič, pela pa bo Zlata Gašperšič. Prireditelji so vedno oskrbeli tudi vzoren umetniški program, na katerega tudi letos niso pozabili. Z največjo težavo in z velikimi žrtvami so letos angažirali najboljše in najbolj znane umetnike. Letos se vam bosta predstavila nova prvakinja ljubljanske opere Cvetka Součkova, ki je žela lani velike uspehe v inozemstvu, letos pa edinstveni uspeh na novinarskem plesu in prvak zagrebške opere Rudolf Francl, ki je žel v Londonu velik uspeh. Pri klavirju bo oba umetnika spremljal prof. Vodopivec.

Brez dvoma bo prireditev zanimiva in lepa. Poleg tega, kar smo že napisali bodo prireditelji organizirali še bogat srečolov. Prireditev bo v veliki dvorani Narodnega doma in se bo pričela točno ob 20,30.

In da omogoči prireditelj vsem tistim, ki se ne bodo udeležili plesa, slišati Veliki zabavni orkester Radia Ljubljane bo v soboto ob 17,30 v dvorani Ljudskega odra posebna prireditev pod naslovom REVIJA LEPIH MELODIJ. Ta prireditev bo še posebno zanimiva, ker bo na njej izžrebanih deset dragocenih nagrad, katere so poklonila celjska, mariborska in ljubljanska gospodarska podjetja v reklamne namene.

Vsekakor so se prireditelji potrudili, da pripravijo Celjanom največjo družabno prireditev po osvoboditvi, ki ne bo prav nič zaostajala za ljubljanskim novinarskim plesom. In če bodo prinesli obiskovalci na Valčkov večer vsaj malo dobre volje, smo lahko prepričani, da bomo z letošnjo prireditvijo zadovoljni.

AD KLADIVAR
sobota, dne 5. marca ob 17,30 v dvorani Ljudskega odra

REVIJA LEPIH MELODIJ

Zabavnega orkestra Radia Ljubljana, pod vodstvom Bojana Adamiča, poje Zlata Gašperšič. — **Žrebanje bogatih nagrad.**

sobota, dne 5. marca ob 20,30
Narodni dom

TRADICIONALNI PLES VALČKOV VEČER

Plesni orkester Radia Ljubljana, dirigent Bojan Adamič, poje Zlata Gašperšič.

Umetniški program izvajata
Rudolf Francl in Cvetka Součkova.

Predprodaja vstopnic v petek od 16. do 18. ure, v soboto pa od 14. ure naprej pri blagajni Ljudskega odra. V soboto zvečer pa pri blagajni v Narodnem domu.

Obiskovalce opozarjamo na točen pričetek obeh prireditev.

EKSPLOZIJA V CINKARNI

V torek bi v celjski Cinkarni kmalu prišlo do težje nesreče. V mehanični delavnici je pričela goreti jeklenka, napolnjena z disons plinom. Plin je v jeklenki gorel že pol ure ter je bilo zaradi vedno večje vročine pričakovati, da bo prišlo do eksplozije. V tem se je znašel delavec Špes Ivan, ki je jeklenko odnesel na dvorišče, kjer je takoj nato eksplodirala z močno detonacijo, ki jo je bilo čuti tudi ponekod v mestu. Eksplozija je razbila vrata in okna v mehanični delavnici. Če bi jeklenka eksplodirala v Cinkarni, bi Nastala velika škoda. Na mestu bi bilo, da bi podjetje požrtvovalnega delavca, ki je s svojo duhaprisotnostjo preprečil veliko škodo, primerno nagradilo.

SMRT ZNANEGA GASILCA

V bolnišnici v Celju je umrl 1. marca JULIJ JICHA, bivši gostilničar na Starem gradu. Rojen je bil leta 1876 v Blatni na Češkem in je prišel še kot otrok z očetom v Celje. Že od leta 1903 se je udejstvoval v Celjskem gasilskem društvu. Do leta 1913 je bil gasilski trobentač, pozneje pa rojnik. Leta 1935 je bil odlikovan od Gasilske zveze Slovenije z zlato kolajno za zasluge v gasilstvu. Še v svoji visoki starosti je rad zahajal v gasilski dom in se je tako 52 let udejstvoval v gasilstvu.

POTROŠNIKI NAJ PLAČAJO

Drole Rudolf je bil poslovodja trgovine s čevlji »Jadran« v Celju. Da bi kril primanjkljaj je samovoljno zvišal ceno čevljev in nogavic. Zneske iz paragonskih blokov je zvečer tako sešteval, da je napisal manjši seštevek, kakor je dejansko bil izkupiček. Zaradi zlorabe uradnega položaja in nevestnega dela v službi ga je okrožno sodišče obsodilo na 1 leto in 2 meseca zapora. Plačati mora tudi odškodnino za povzročeni primanjkljaj, ki znaša 95.512 dinarjev.

DELO SZDL V IV. ČETRTI

Odbor IV. četrti SZDL je temeljito pretresal stanje na svojem terenu. Ena glavnih slabosti dosedanjega dela je bilo pomanjkljivo delo s članstvom. Sestankov se je sicer udeleževalo precejšnje število ljudi, vendar ni mogoče na sestankih razpravljati vsega, zlasti ne osebnih zadev.

Zaradi tega je odbor razmišljal o tem, kak način dela bi si izbral, da bi imel stalen in neposreden stik s članstvom.

Odločili smo se, da bomo uvedli stalne tedenske razgovore za svoje članstvo, in sicer vsak **ponedeljek od 5 do 6** popoldne v društveni pisarni v Zidanškovi ulici.

Takrat naj prihajajo člani v društveno pisarno, da bodo lahko razpravljali o svojih osebnih zadevah. Zlasti naj pridejo oni, ki so se preselili iz drugih terenov, oni, ki se odselijo, da bomo imeli pregled nad članstvom, dalje oni, ki želijo kakršnega koli nasveta ali pomoč.

Vsakikrat bo v pisarni več društvenih odbornikov, ki bodo brez dvoma lahko dali pojasnila in odgovor na vsa vprašanja, ki zanimajo naše članstvo. Odbor SZDL želi, da bi ta način postal naša stalna oblika dela in da bi se na naših sestankih razgovarjali o načelnih stvareh, na tedenskih razgovorih pa predvsem o osebnih stvareh in stvareh organizacijsko tehničnega značaja.

SZDL II. ČETRTI JE ZAČELA S PREDAVANJI

V torek je terenski odbor pripravil za svoje člane poljudno-znanstveno predavanje prof. Jakhela: Izlet v vsemirje. To predavanje sicer ni bilo obiskano, kot bi bilo želeti, vendar je pri našem delu en korak naprej.

Prihodnje predavanje, koncem marca, bo o mladinskih problemih (Vzgoja mladine in vprašanje ljubezni). To vprašanje zelo zanima starše in pa tudi mladi svet. Vzgoja naše mladine pri nas ni le vprašanje staršev in vzgojiteljev, temveč celotne družbe.

SZDL želi pristojno počastiti praznik naših žena in v ta namen pripravlja akademijo, ki bo v risalnici II. gimn. 8. marca ob 19. uri. Nastopil bo priznani kvartet II. gimn., orkester, pevski zbor Ekonomske srednje šole itd.

Vabljeni vsi člani SZDL II. četrti!
Velja tudi za tovarišice!

Gibanje prebivalcev v Celju

V času od 21. do 26. 2. 1955 je bilo rojenih 21 deklic in 18 dečkov.

Poročili so se:

Stevan Horvat, delavec in Marija Trupej, delavka, oba iz Celja; Stanislav Razpet, trgovski pomočnik iz Prekorja, občina Škofja vas in Matilda-Marija Černe, gospodinja iz Celja.

Umrli so:

Ana Skorc, roj. Gallantini, gospodinja iz Celja, stara 73 let; Martin Sušel, delavec iz Dravograda, star 51 let; Igor Sartori, dijak iz Nove Gorice, star 13 let; Anton Ovčar, upokojenec iz Zg. Zreč, star 56 let; Franc Golob, poljedelec iz Vojnika star 89 let; Franc-Ferdinand Crepinšek, delavec iz Celja, star 50 let; Franc Čanžek, nameščenec iz Celja, star 47 let; Anton Udovič, otrok iz Zg. Grušovelj, občina Šempeter, star 3 dni; Cecilija Vrabič, roj. Goričnik, gospodinja iz Pesjega, stara 62 let; Rudolf Kališnik, upokojenec iz Vel. Širja, občina Radeče, star 67 let; Nada Ramšak, otrok iz Zabukovce, občina Griže, stara 2 dni; Olga Borič, otrok iz Orešja, občina Hum na Sutli, stara 2 leti.

...in okolice

Tudi delavke Železarne Štore in gradbišča „Beton" bodo proslavile 8. marec

Na pobudo izvršnega odbora sindikalne podružnice Železarne Štore in njene komisije za ženska vprašanja, ki jo vodi agilna tovarišica MERNIK MARICA, bodo delavke Železarne Štore in gradbišča Beton tudi letos dostojno proslavile praznik žena, 8. marec.

V ta namen bo 8. marca proslava z zbranim sporedom v kulturnem domu »Svobode« v Štorah že ob 14. uri, da se bodo proslave lahko udeležile vse delavke, ki sicer več ali manj daleč stanujejo.

Program proslave bo zelo pester, saj bo tovariš Legvart Franc, režiser, pripravil živo sliko. Nastopal bo tudi moški pevski zbor in naši najmlajši iz Doma igre in dela v Štorah.

V. J.

IZ POLZELE
USPEL OBČNI ZBOR SZDL

Občinski odbor SZDL na Polzeli je pred kratkim polagal obračun dela v preteklem letu. Zbora se je udeležilo 160 članov SZDL. Po poročilih je sledila zelo živahna razprava, ki je nakazala smernice za bodoče delo.

V organizacijo je vključenih 65% volivcev, vendar se zadnji čas število članstva veča. Na zboru so razpravljali o vzgojnih vprašanjih mladine, o stanovanjskih problemih, ki so tudi na Polzeli pereči, o delu ostalih množičnih organizacij in društvih, o delu kmetijske zadruge ter o ideološki vzgoji članstva.

Občnega zbora se je udeležil tudi predsednik iniciativnega komunskega odbora SZDL tov. **Kovač Ivan,** ki je nakazal vlogo SZDL, obenem pa podal obširen zunanje in notranje politični pregled. Na zboru so izvolili tudi člane v krajevni odbor SZDL in delegate za komunsko skupščino.

R. H.

VESELI VEČER V VOJNIKU

Lani je KUD poverilo organizacijo Ljudske univerze prof. Karlu Kožuhu, ki se je za delo zavzel. Štirinajstdnevna predavanja v prostorih nižje gimnazije so zelo dobro obiskana. Povprečni obisk predavanj znaša okrog 70 poslušalcev. Predavanje Cirila Debeljaka »Po Zapadnih Alpah« s slikami je bilo posebej za dijake nižje gimnazije.

Dne 24. februarja 1955 je Ljudska univerza v Vojniku priredila v prosvetni dvorani namesto rednega predavanja Veseli večer. Mnogi so morali razočarani domov, ker niso dobili vstopnic. K uspehu so mnogo pripomogla gostinska in trgovska podjetja iz Vojnika in Arclina ter KZ Višnja vas, ki so dala za ta večer lepa in praktična darila, katera so bila izžrebana in razdeljena 10 udeležencem.

K izvedbi in izbiri programa je treba pripomniti, da je pomenil pravo presenečenje tudi za tiste, ki so bili že od vsega začetka skeptični in v uspeh niso verjeli.

Posebno priznanje gre prireditelju in tov. Kušar Petru, ki je kot napovedovalec nosil poleg tov. Kožuha vso težo programa.

OBČNI ZBOR ČEBELARJEV V PODČETRTKU

Nedavno je bil občni zbor Čebelarske družine v Podčetrtku. Družina šteje 27 članov iz občin Podčetrtek in Pristava. Člani imajo 203 panje, ki so povečini s premičnim satovjem. Izven družine je žal še 28 čebelarjev.

Lani so bili čebelarji kar delovni, saj so imeli četvero članskih sestankov s predavanji ter praktičnimi vajami v raznih čebelnjakih.

Kot povsod je bilo leto 1954 za čebelarstvo izredno slabo tudi v Obsoteljski dolini. Mrzli in dolgi pomladi je sledilo deževno poletje s poplavami reke Sotle.

Iz poročil je razvidno nadalje, da so panji nabrali povprečno po 4 kg medu ter le 10 dkg voska. Kdor se je te male količine spomladi polakomnil, je moral v jeseni izdatno pitati. Označevanje matic je uvedlo že več čebelarjev. Nekateri se bavijo tudi že z vzrejo matic. Posebno skrb posvečajo starejši izkušeni čebelarji začetnikom. Dva čebelarja sta obiskala tudi tečaj za pobijanje čebelnih kužnih bolezni. Njima je zdaj poverjena skrb za zdravje naših čebelic.

TRAGIČEN DOGODEK V BLATNEM VRHU PRI JURKLOŠTRU

V tem kraju sta živela dva brata Anton in Marko Zupanc. Prvi je bil čevljar, drugi pa cestar. Kot samca sta živela skupaj, se razumela in bila v okolici zaradi poštenosti zelo priljubljena. Pred nedavnim je mlajši brat Marko po krajšem bolehanju umrl. Bratova smrt je Antona tako potrla, da je požgal hišo v kateri sta stanovala. Sam pa se je nato v veži ustrelil. Tragičen dogodek je v kraju vzbudil mnogo sočutja.

V LAŠKEM SO OSNOVALI TABORNIŠKO DRUŽINO

Nedavno je na iniciativo Društva prijateljev mladine bila v Laškem osnovana taborniška družina, ki bo nosila ime »Visoke breze«. Družina šteje štiri vode, tri moške in enega ženskega, vseh skupaj 36. Čeprav je bila družina šele ustanovljena, se člani družine »Visokih brez« že marljivo pripravljajo za prve izpite.

PETDESET LET SKUPNEGA ŽIVLJENJA

sta slavila 15. januarja zakonca Verbič Mihael in njegova žena Marija, roj. Galičeva iz Teharja. Poročila sta se pred prvo svetovno vojno. Šla skupaj iskat kruha v nemške rudnike, prestala težave prve svetovne vojne, kjer je bil Verbič ranjen in postal invalid, po vojni pa je delal skoraj v vseh rudnikih zelene Štajerske in povsod tudi pridno muziciral, kajti bil je navdušen godbenik. Po osvoboditvi je kljub starosti osnoval in vodil godbo pečovniških rudarjev, toda moral je prenehati, ker ga je začela mučiti bolezen.

Verbič Mihael bo kmalu prekoračil 75, a njegova družica 71 let. Lep življenjski jubilej sta slavila v krogu svojih otrok. Tudi mi jima želimo še mnogo srečnih in mirnih let.

IZ KOZJEGA

Člani kmetijske zadruge v Kozjem se vedno bolj zanimajo za zboljšanje živinoreje, pa tudi za druge panoge kmetijskega gospodarstva. Ie čiščenje sadnega drevja je vreme zdaj spet zavrlo, vendar je že veliko drevja očiščenega in poškropljenega. Letos bodo na območju občine zasadili okoli 17 ha s sadnim drevjem. Samo ekonomija je lani posadila okoli 150 dreves, letos jih namerava še 350. Spomladi bodo uredili še drevesnico. Zadruga ima okoli 3 ha vinograda in od tega dve tretjini novega žičnega nasada, ostali del vinograda pa bodo tudi kmalu obnovili. Zadruga ima v svojem okviru že precej rodovniške živine, gojila pa bo tudi odlično pasmo svinj čim bodo za to na razpolago novi hlevi. Zelo marljiv in za napredek zadruge zaslužen je tov. Božiček Beno.

*

Odsek za pospeševanje živinoreje je v nedeljo organiziral poučno ekskurzijo v Brestanico na državno posestvo. Obisk je bil koristen že sam po sebi, poleg tega pa so kmetje s Kozjanskega sklenili precej pogodb za nakup plemenske živine in pujskov.

*

Za Kozjansko komuno se ogreva vedno več ljudi kozjanskega predela. Tako so pred kratkim volivci Verač naročili svojemu iniciativnemu odboru, naj pismeno predloži njihovo željo po priključitvi h kozjanski komuni. Želijo, da se njihova želja izpolni in ne marajo iti drugam na željo kogarkoli.

Z VRANSKEGA

Preteklo nedeljo je bila na Lipi pri Vranskem otvoritvena prireditev na 25-metrski skakalnici, ki jo je zgradil TVD Partizan.

Prvo mesto je osvojil mladi Golob iz Tabora s 143 točkami. Kljub oddaljenosti se je ob skakalnici zbralo nad 100 gledalcev.

*

Nedavno sta bila letna občna zbora TDV Partizana in Ljudske tehnike. Vsekakor je bila plodnejša skupščina Partizana, ki je pokazala, da je to društvo vendarle začelo delati.

Člani LT upajo, da bo novoizvoljeni odbor s tov. Pepelom na čelu bolje delal kot stari.

IZPOD BOHORJA

Ljudska prosveta na Pilštanju je za pustno zabavo nudila dve uri razvedrila z uprizoritvijo treh Nušičevih enodejank. V polno dvorano so nasuli mnogo smeha Adela Pauter, Bosio Hugo ml., Bratuž Vlado, tudi Marica Reberšak je bila kot sobarica obrakrat na mestu. V »Dveh lopovih« so se v svojih kočljivih vlogah izkazali Jožica in Drago Jazbec ter Miloš Vovk. Za slovo je nastopila Hedvika Jenko, ki je odšla na svoje novo službeno mesto v Maribor in ki jo bo gledališka družina kot odlično igralko zelo pogrešala.

Šmartno ob Paki
AMBULANTI STA NAM BILI POTREBNI

Dolgo so se Šmarčani potegovali za splošno in zobno ambulanto. Danes pa se vidi, kako sta nam bili ti nujno potrebni. Javna ambulanta, ki je odprta trikrat na teden po tri ure, je nudila lansko leto zdravniško pomoč 2785 ljudem. Torej jih pride na en uradni dan 20. kar je že lepo število.

Zobozdravnik pa ordinira dvakrat tedensko in to samo popoldne. Tu pa je onih, ki si dajo popravljati zobe, še več. Včasih se jih nabere v čakalnici do 50. Ker pa v tem kratkem času zdravnik vseh ne more sprejeti, jih mora nad polovico počakati, da pridejo šele naslednji dan na vrsto.

Gibanje prebivalcev v celjski okolici

V času od 21. do 26. 2. 1955 je bilo rojenih 6 dečkov in 8 deklic.

Poročili so se:

Stanislav Majhen, elektrovarilec iz Lokovine, občina Dobrna in Terezija Lampret, delavka iz Lokovine; Marijan Rožič, rudar iz Družmirja, LOMO Šoštanj in Marija Solar, tovarniška delavka iz Polzele; Jože Javornik, kmet iz Bobovega in Angela Esih, poljedelka iz St. Vida pri Grobelnem, oba iz občine Šmarje pri Jelšah; Anton Ribič, kmet iz Dola pri Šmarju in Ana Gobec, poljedelka iz Jazbin, občina Šmarje pri Jelšah; Jurij Fajs, poljedelec iz Zibiške vasi in Matilda Pevec iz Gaja, oba iz občine Šmarje pri Jelšah; Vincencij Drofenik, kmet iz Sp. Kostrivnice in Marija Šumec, poljedelka iz Vrha, občina Šmarje pri Jelšah; Vincencij Šket, kmet iz Sp. Kostrivnice in Julijana Galuf, poljedelka iz Spodnjih Selc, občina Šmarje pri Jelšah; Janez Mlinarič, progovni delavec iz Zg. Kostrivnice in Rozalija Gajšek, poljedelka iz Bodreža, občina Šmarje pri Jelšah; Alojz Dobnik, delavec iz Dolge gore in Olga Pahole, poljedelka iz Poljanske gorce, občina Šmarje pri Jelšah; Martin Pažon, kovaški pomočnik iz Pijove in Amalija Gobec, poljedelka iz Mestinja; Otmar Drobne, pekovski mojster iz Predela in Ana Dečman, poljedelka iz Šenovice, oba iz občine Šmarje pri Jelšah; Josip Pergamož, poljedelec iz Zibiške vasi in Veronika Vrbek, poljedelka iz Dragomilo, občina Šmarje pri Jelšah; Dominik Jezovšek, avtomehaniški pomočnik iz Mestinja in Ivana Jagodič, poljedelka iz Zgornjega Gabernika, občina Šmarje pri Jelšah; Anton Javornik, poljedelec iz Cerovca pri Šmarju in Angela Nunčič iz Rakovca, občina Šmarje pri Jelšah; Martin Vodeb, strojni ključavničar iz Rifnika, občina Šentjur pri Celju in Ana Otorepec, tovarniška delavka iz Vojnika-okolice; Jožef Bračič, tovarniški delavec iz Zg. Bistrice in Marija Kantužer, poljska delavka iz Voduc, občina Slivnica pri Celju; Andrej Tanšek, tovarniški delavec iz Košnice in Matilda Seško, poljska delavka iz Košnice, oba iz občine Slivnica pri Celju; Vinko Potočnik, kmečki delavec iz Lokovine, občina Dobrna in Anica Pesjak, poljska delavka iz Socke, občina Strmec; Milan Crepinšek, učitelj iz Rogaške Slatine in Vera Zupančič, medicinska sestra iz Rogaške Slatine; Franc Kotnik, kmečki delavec iz Globoč, občina Vojnik in Barbara Hribršek, kmečka delavka iz Trnovelj, občina Strmec; Bernard Zličar, poljedelec, iz Šentjurja in Rozalija Zupanc, poljedelka iz Kamena, občina Šentjur; Franc Kovačič, uslužbenec iz Šentjurja in Leopoldina Koštomaj, hišnica iz Šentjurja; Martin Gobec, poljedelec iz Šentjanža, občina Store in Frančiška Samec, poljedelka iz Goričnice, občina Šentjur; Franc Močnik, mizarski pomočnik iz Repnega in Pavla Šumrada, krojaška pomočnica iz Sv. Primoža, oba iz občine Šentjur; Franc Klanjšek, kolarski pomočnik iz Botričnice in Rozalija Kristan iz Trnovca, občina Šentjur; Frančišek Pečar, kmet iz Bezovja, občina Šentjur in Alojzija Korenjak iz Laz, občina Dramlje; Karel Štefančič, zastopnik DOZ iz Ješovca, občina Kozje in Jožefa Kovačič, šivilja iz Kozjega; Franc Klaužar, poljedelec iz Veternika, občina Kozje in Ana Kostanjšek, poljedelka iz Mrčnih Sel, občina Senovo; Janez Knez, rudar iz Zabukovce in Jožefa Štefančič, poljedelka iz Ješovca, občina Kozje; Franc Paulič, posestnik iz Buč in Julijana Pustišek, poljedelka iz Vrenske gorce, oba iz občine Kozje; Ignac Jošt, lesni manipulant iz Verpet, občina Frankolovo in Karolina Fabjan, upravnica pošte iz Stražice, občina Frankolovo; Avgust Sodin, kmet iz Verpet in Agica Jošt, poljedelka iz Verpet, občina Frankolovo; Milan Lozej, delavec iz Stražice in Veronika Gorenpek, gospodinja iz Dola, oba iz občine Frankolovo; Karel Arih, avtomehanik iz Suhodola, občina Loče in Cecilija Žerak, poljedelka iz Zg. Negonja, oba iz občine Rogaška Slatina; Albin Sterniša, poljedelec iz Čače vasi in Ana Strniša, poljedelka iz Spod. Gabernika, oba iz občine Rogaška Slatina; Adolf Korunjak, skladiščnik iz Tekačevega, občina Rogaška Slatina in Frančiška Cvirn, sobarica iz Rogaške Slatine; Peter Jordan, žgalec stekla iz Rogaške Slatine in Jožefa Štih, steklorezalka iz Cest, občina Rogaška Slatina; Ludvik Koprivnik, tovarniški delavec iz Dobrove, občina Žreče in Marija Kitek, poljska delavka iz Ljubnice, občina Vitanje; Adolf Petelinšek, knjigovodja iz Vitanja in Ana Žnidar, trgovska pomočnica iz Stražice, občina Frankolovo; Rudolf Vodušek, steklobrusilec iz Velike Rodne in Berta Bercko, poljedelka iz Dobovca, občina Rogatec; Roman Avguštin, trgovski poslovodja iz Rogatca in Štefanija Vrešak, poljedelka iz Sv. Jurija, občina Rogatec; Anton Artič, nakladalec iz Dobovca, občina Rogatec in Josipa Tepeš, poljedelka iz Strmeca, občina Hum na Sutli; Marijan Kunstelj, rudar iz Hrastnika in Miroslava Jazbinšek, poljedelka iz Zagorja, občina Lesično; Martin Humski, poljedelec iz Dobležič in Angela Lesnika, poljedelka, oba iz občine Lesično; Dominik Maček, posestnik iz Lesične in Justina Ivačič, poljedelka iz Zagorja, občina Lesično; Danijel Kolar, poljedelec iz Drenskega rebra in Apolonija Vedenik, trgovska pomočnica iz Gubnega, oba iz občine Lesično; Metod Križnik, rudar iz Velenja.

Umrli so:

Terezija Ilc, upokojenka iz Rogatca, stara 91 let; Srečko Drofenik, poljedelec iz Strmca, občina Rogatec, star 29 let; Ana Jerič, kmetovalka iz Donačke gore, občina Rogatec, stara 73 let; Jožef Kamšak, upokojenec iz Pake, občina Vitanje, star 71 let; Viktor Poš, ključavničar iz So. Gabernika, občina Rogaška Slatina, star 63 let; Jera Sinkovič, prevžitkarica iz Vrenske gorce, občina Kozje, stara 68 let; Neža Valentinc, prevžitkarica iz Jazbin, občina Dramlje, stara 80 let; Ana Trebovc, prevžitkarica iz Goričice, občina Šentjur, stara 78 let; Neža Kerner, prevžitkarica iz Homca, občina Strmec, stara 79 let; Franc Stimulak, upokojenec iz Socke, občina Strmec, star 77 let; Angela Muzelj, gospodinja iz Novak, občina Strmec, stara 75 let; Neža Mlaker, upokojenka iz Lemberga, občina Strmec, stara 71 let; Franc Doberšek, kmet iz Košnice, občina Slivnica, star 54 let; Franc Gračner, kmet iz Vodic, občina Slivnica, star 56 let; v Domu onemoglih v Vojniku so umrli: Anton Menart iz Jeličnega vrha, okraj Tolmin, star 74 let; Hilda Škornik iz Dobrine, občina Žusem, stara 44 let; Ferdinand Kolenc iz Rečice pri Laškem, star 85 let; Marija Kolar iz Dobrne, stara 89 let.

IZ SODNE DVORANE

Kopše Albina je še razmeroma mlada, zašla pa je že na kriva pota. Je brez stalnega bivališča, pa tudi delo ji ne diši in se ni nikjer stalno zaposlila. Dne 28. januarja letos je Potočnik Alojzu na Teharski cesti v Celju iz stanovanja vzela 1 posteljni prt in 2 metra platna. Dne 27. I. 1955 ji je Matjašič Terezija prinesla v hrambo razne oblačilne predmete v skupni vrednosti 14.050 din. Te predmete si je Albina prilastila. Imela je takrat mimogrede stanovanje na Teharski cesti, odkoder je z navedenimi v hrambo ji zaupanimi stvarmi odpotovala v Maribor, da bi jih tam prodala. Sodišče ji je zaradi kaznivih dejanj tatvine in zatajitve prisodilo 1 mesec in 15 dni zapora.

•

Blazinšek Franc, poljedelec iz Socke pri Vojniku, je raznim ljudem v okolici Celja ponujal v prodajo drv ter pri tem zahteval od njih predplačilo. Obljubil je, da bo drva v kratkem dobavil, česar pa ni storil, ker ni imel niti sečnega dovoljenja, niti v njegovem gozdu primernih dreves za posek, ker je že zelo izsekan. Razni interesenti so drva naročili in mu dali tudi zahtevano predplačilo. Meseca maja 1954 je od njega kupil sadni mlin Iršič Jože in mu plačal za mlin 7000 din. Iršič pa mlina ni takoj odpeljal. Blazinšek je priliko izrabil in prodal sadni mlin še neki drugi osebi. Zaradi goljufije je bil obsojen na 5 mesecev zapora.

—

R. S. iz Rečice pri Laškem bo plačal 3.000 dinarjev, ker si je prilastil ročno dvigalo v vrednosti 12.000 dinarjev, last Golež Ludvika, ko je to dvigalo našel v parku v Šentjurju, ni ga pa vrnil lastniku.

Kmet G. M. iz Šmartnega v Rožni dolini je v namenu, da drugemu pridobi protipravno premoženjsko korist, v državnem gozdu v Šmartnem posekal 9 kostanjevih dreves in s tem povzročil Gozdni upravi v Celju škodo v znesku 18.592 dinarjev. Plačal bo 6.000 dinarjev. V lanski zimi so vršili elektrifikacijo krajev v Šmartnem v Rožni dolini. V to svrho je elektrifakacijski odbor rabil za električne drogove kostanjev les in v to svrho je pozval kmete-interesente, da bi dali na razpolago kostanjeve drogove, kar so mnogi tudi storili. Za sečnjo teh kostanjevih drogov je elektrifikacijski odbor dobil od pristojnega okraja splošno sečno dovoljenje, nakar je pristojni logar označil v gozdovih drevesa, katera so godna za posek. G. M. pa je posekal v državnem gozdu 9 kostanjevih dreves brez znanja Gozdne uprave Celje, pod katere upravo stoji predmetni gozd.

—

Pogojno za dobo treh let je bila na 6 mesecev zapora obsojena snažilka Š. M. iz Drapšinove ulice v Celju, ker je 15. 6. 1954 vzela iz stanovanja Auspiler Vinka na Ostrožnem več razne obleke in drugih stvari v skupni vrednosti 22.000 dinarjev.

—

B. F. iz Lipnega dola pri Jurkloštru je v letu 1954 na svoj račun nakupoval od kmetov iz okolišev Jurkloštra in Vrha nad Laškim različen les v neugotovljeni količini in ceni in ga preprodajal. Zarad kaznivega dejanja nedovoljenega trgovanja je bil obsojen na 5000 dinarjev denarne kazni.

—

Gospodinja L. Š. iz Doberteše vasi, občina Šempeter, je dne 12. 9. 1954 iz dvorišča Agroservisa v Šempetru z mesta, kjer se suši perilo, vzela Štebernak Milku nekaj perila, vrednega okrog 10.000 dinarjev. Obsojena je bila na 20 dni zapora, pogojno za dobo dveh let.

—

Železniški uslužbenec P. F. iz Sp. Laž pri Konjicah je v drž. gozdu podrl razna drevesa v vrednosti 13.429 din z namenom, da si jih prilasti. Zaradi kaznivega dejanja uničevanja gozdov je bil obsojen na 8.000 din denarne kazni.

•

Na 15 dni zapora je bil zaradi nedovoljenega trgovanja obsojen P. A. iz Bukovja. V letih 1953 in 1954 je kupil najmanj 6 krav ter jih 5 prodal dalje z neugotovljenim dobičkom.

Lokalna proga

Iz tovarne se usujejo delavci. Ti zajahajo kolesa in se naglo zgube po cesti na desno, na levo. Drugi hite peš. Nekaj pa se jih spusti v dir. »Kam le? Kaj pa se je zgodilo?« sem se obračal in naprezal zijala, kakor to delam vselej in povsod na kolovratenju. Pa se je dir spremenil v juriš. Da, v pravcati juriš. Juriš na — avtobus. Kaj? A, tako! In se spustim v dir še sam.

Toda... Zdaj pa imaš, zijalo radovedno! Ne, vam ljudje niso dirjali kar tako za špas in kratek čas in zaradi lepšega. Ne, ne! Je bila to tekma. Borba. Borba za prostor. Tekma in borba za boren, a nujen prostorček. Pri tem ni niti vprašanja, ali boš sedel na sedežu, ali komu na kolenih, ali boš stal na obeh, ali na eni, ali na tujih nogah, ali celo obvisel zagozden med telesa — pelješ se!

»Le nazaj, prosim. Naza-aj... Zadaj je še prostor,« spodbuja sprevodnica.

»Figo je! Smo že drug na drugem,« vrne nekdo pikro in napol smejé.

»Nazaj! Stopite še nazaj. Še, še...«

»Če bi se le dalo.«

»Pa porinite. Glejte, koliko ljudi je še zunaj.«

Telesa zavalove. Sedeži zaškripajo. Škatla se maje. — Moja taška! — Neka ženska zavrešči. Ne vem, kaj ji je kdo storil. — Druga: Otroka mi boste zmečkali. — Joj, moja roka! — Mrzlo nam pa ne bo, hehe... In pasti ne moreš, haha...

Štirje se še rinejo. Jaz sem peti. Eno nogo se mi je posrečilo spraviti na stopnico; z rokami se krčevito držim oprijemal. Tudi jaz se hočem in moram peljati. Za vsako ceno, kakor radi pravimo.

»Vrata zaprite!« je tedajci vsakdanje in oblastno odločil šofer. In je imel prav. Vrata morajo biti zaprta, sicer še kak cepec cepne na cesto med vožnjo. Sicer si bo sam kriv, kaj pa rine v gnečo. Pa vendar... Tak je predpis in je pameten in amen. Ampak, kako? Vidite, to je problem in terja rešitve. Koliko problemov rešuje pogube. Zaprite vrata, če jih morete. Dva med vrati na vrhu, spodaj moja obilnost, ki je odločena upreti se vsakemu zapiranju.

»Tak, stisnite se še no malo. Vsak se rad pelje.«

O blaga usta, ki so izgovorila to zlato resnico! Da in res! Vsak se rad pelje, tisti, ki si je nabavil mesečno karto in popoten človek tudi. Blagor ti, sprevodnica, ki imaš srce za ubogega potnika, ki vidiš nadloge in čutiš stisko na svojih kurjih očesih. So, ki so brezčutni za tegobe potnikov.

In so imeli ljudje razumevanje. Pritisnili so in se jecljaje stisnili. Vrata se je posrečilo pripreti. Stal sem na palcu leve noge. Potem smo se kulturno peljali, kakor to nergači radi natolcujejo. Zategadelj ni o tem kaj več praviti. Raje potarnam, kako se obrišem pod nosom.

Takole je bilo.

Se postavim pol ure pred odhodom na preračunano mesto: tule se bodo ustavila vrata. Ni vrag, da se ne bi skobacal prvi. Avtobus obstane z vrati pred mojim nosom. Človek mora biti kunde in jaz sem. Srce se mi nasmiha. Vrata se odpro. Jaz se poženem. »O, le počasi,« dé sprevodnica in me blago odriva. Potem stegne vrat in vešče oceni množico čakajočih. »Naprej tisti, ki se peljejo do zadnje postaje. Bližnji lahko gredo peš. Postajali ne bomo.«

Na moč moder in všečen ukrep in mu ni kaj prigovarjati. Jaz spoštujem predpise ukrepe in se špoštljivo umaknem. Komaj. Naskok, gneča. Kreg. Vendar je avtobus hitro poln, da se še jegulja ne bi mogla zviti med telesi, cekarji, torbami in zavoji. Komaj se premakne. Pa adijo, no, in srečno. Kaj je meni tisti dve postaji! In mi mora biti malo mar tudi brozge in pljuska. Obrišem se pod nosom in vneto capljam za smrduhom.

To pa se je pripetilo takrat, ko so zadnji dan vrteli Monte Christa. Ne, prej si nisem mogel priboriti vstopnice. Tisti dan pa mi jo je prinesla ljubezniva soseda, kajti ima sestrično, ki ima prijateljico, katere fant je v žlahti s... In tako dalje. Skratka: bil sem srečen imetnik vstopnice. Lepo sem se zlikal in pogladil, kakor se spodobi za take izredne kulturne prilike in... Nič, peljal se bom. Mar naj mi hudir zastonj posmraja pod oknom dnevno tolikokrat. Na minuto točno bom pred kinom. Čakam in ga pričakam, nervozen seveda. Kdo ne bi bil: avtobus in Monte Christo in vsak dan! Mrcina, tokrat mi ne uide! Pa mi je. Oboje. Najprej avtobus in po njegovi zaslugi še Monte Christo. Natrpan, kakor je bil, me je hvaležno poškropil in bezljal mimo mene, kakor da me ni na zemeljski obli. Monte Christo pa za njim brez kulturnega blagoslova za mojo kulture lačno dušo.

Malo sem se hudoval, potem sem se pa od srca smejal. Me ne boš, hudir, ne! Kajti bi lahko imel skušnjavo peljati se v inozemstvo z dolarji obložen gledat, kaj delajo ljubice tri in ženi po nylonke, pa bi zaradi tebe, nepridiprav, zamudil na brzec, kakor se je to pripetilo Gregorju nedaleč tu v soseščini. On je upravičeno klel.

Rado Guč

Celjske bodice

DEKOLTE

Jaz in ti — oba sva ponorela
v času februarskih maškarad.
O, kako sva vneto se vrtela,
saj sva parček lep, vesel in mlad!

Varčeval sem dolgo v te namene,
še v teater nisem šel nikdar,
niti k občnim zborom — nota bene,
nič biló mi ni predavanj mar.

Ob lepoti tvoji zmagoviti
zgubil sem na plesu to srce
in obvisel v čaru tvoje biti,
v mrežah tvojih — beli dekoltè!

Danes pa pogledam v svoj mošnjiček
in zgrozim nad njim se, o gorje!
Zadnji je zletel iz njega ptiček
in zdaj kaže tudi — dekoltè!

PREDLOG ZA NAPIS V PARKU

Bódi, kdor si koli bódi,
le po gredah mi ne hodi!
Pusti travico, da rase,
po travi se govedo pase.

Ali veste

1. Da nekateri dvomijo v naše tolmačenje izvora besede miniatura? (Celjski tednik z dne 28. I. 1955.)

2. Kaj pomeni beseda viktualije?

3. Kje se je pri nas prebivalstvo najbolj pomnožilo?

1. Povedali smo, da prihaja beseda miniatura od minija, rdečega barvila, s katerim so prvotno barvali začetne črke v starih rokopisih; kasneje pa so izraz povzeli za označevanje slik silno majhnega obsega. Nekateri naši bralci pa menijo, da izvira izraz iz lat. besede minus — manj. Ne. Beseda miniatura je sicer res latinskega izvora, toda ne prihaja od besede minus, mavreč od besede minium, kar pomeni cinober svinčena rdečica. Glonarjev žepni slovarček tujk tolmači podobno, namreč, da pomeni prvotno okrasek okoli začetne črke v starih rokopisih, kasneje pomanjšano delo in končno vsako delo v malem.

2. Beseda viktualije je tudi latinskega izvora; prihaja namreč od besede victus = hrana, jed, živež in tako tudi beseda viktualije pomeni jestvine, živež in življenjske potrebščine.

3. Ako primerjamo podatke ljudskega štetja v Jugoslaviji iz leta 1931 in 1948, lahko ugotovimo, da se je število prebivalstva najbolj pomnožilo v Makedoniji, in sicer za 22,7%. Danes šteje Makedonija okroglo 1,153.000 ljudi.

Oj pustni čas, ti čas presneti

Menda ni v Celju nobene tako težko pričakovane družabne prireditve, kot je tradicionalna maškarada, ki jo vsako leto organizira celjsko turistično in olepševalno društvo. Navajeni smo že, da si od te prireditve vedno veliko obetamo in tudi s čisto drugačnimi merili cenimo njeno kvaliteto. Olepševalno društvo s to prireditvijo ne išče dobičkov, kot marsikatera druga organizacija, temveč mu gre samo za tradicijo in sloves, ki si ga društvo poleg velikih uspehov pri urejevanju mesta s tako prireditvijo ustvarja.

Na letošnji maškaradi je sodelovalo okoli 160 mask, vsekakor občutno več kakor lani. Okoli 12. ure so se maske zvrstile v »korzo« in komisija je izbirala najboljše. Tudi mojster Pelikan je pridno »streljal«. — Na sliki: »Travica z vrtnarjem« — skupina Olepševalnega društva, ki je prejelo tretjo nagrado v skupini mask.

Letošnja maškarada v Narodnem domu je zelo uspela. Prireditelji so prostore zelo lepo uredili, sicer pa je lepota in okus njihov »monopol«. V dvorani je igrala velika zasedba »celjskih žab«, v baru pa stalni ansambel tega zabaviščnega prostora Umekov Čin-bum.

Tudi maske so letos precej doprinesle k pestrosti večera. Odkrito rečeno — maske so bile že celo razkošne, toda prav je imela komisija, ko je ugotavljala, da nekih izrazitih presenečenj ni bilo. Zopet je prevladoval orientalski kolorit, srednji vek in razne pravljične osebe. Iz filmskih dvoran so na plesišče vdrli junaki iz »Westernov«, sicer zelo okusno urejeni, toda preveč šablonski po motivu in izvedbi. Reklamne maske so bile zelo posrečene, ker so k pestrim kostimom dodale tudi nekaj dogajanja. Od maske je veliko odvisno, kako se ponaša, kako zna svoj zamišljeni lik tudi gestikulativno upodobiti. Najbrž komisija pogreša — tako tudi ostali kritični opazovalci — takih mask, ki bi bile poleg tega, da so originalne, lepe in okusne, tudi po svoje smešne, karikirane, če ne celo groteskne figure iz našega družbenega življenja, kajti pustni torek navsezadnje ni samo revija pestrih kostimov, temveč je vesel dogodek, kjer ljudem ne gre kratiti priložnosti za smeh in dobro voljo. Nekaj takega sta sicer poskušala oba Marsovca, ki sta temo lanskoletne najpogostejše diskusije o letečih krožnikih povezala s senzacionalnim pisanjem časnika TT. Morda manjka na naših maškaradah smešnih figur, karikiranih in podobnih mask.

Zamorka je bila ocenjena kot najoriginalnejša posamezna maska. Za nagrado je dobila »tradicionalno« darilo tradicionalne maškarade — zlat prstan.

Celjska podjetja so darovala za najboljše maske lepe nagrade. Najlepše nagrade so dobile naslednje maske iz posameznih skupin, po katerih je komisija ocenjevala:

Eden od dveh Marsovcev, ki sta si zaradi originalnosti te zamisli zaslužila in dobila 1. nagrado v skupinah mask. — Nagrada: hranilna knjižica s 5.000 din.

Komisija je določila tri skupine: najoriginalnejše maske (posamezni), skupinske maske in konkurenco mask.

V skupini najoriginalnejših mask, ki so tekmovale posamezno je prvo nagrado dobila Zamorka, drugo gramofonska plošča, tretjo maska, ki je predstavljala časopis itd.

V drugi skupini so bile nagrajene tiste maske, ki so prodale največ blokov v korist Olepševalno-turističnega društva v Celju.

V tretji skupini, to se pravi v skupinah mask, sta prvo nagrado dobila oba Marsovca, drugo skupina Celeia-Sad, tretjo skupina Olepševalnega društva, četrto predpotopna žival in vodič in četrto zopet Tovarna Celeia-Sad.

Priredil Jurček Krašovec

Ilustriral Tonček Skok

31

Ulrik si je pridobil še vrsto drugih posestev. Bil je prvi Žovneški, ki je imel posestva na Kozjanskem v Rogatcu, dalje Ponikvi in nekaj posestev v Huminu na Furlanskem. Poleg tega je pridobil okoli trideset kmetij pri Guštanju.

Ulrik je bil sedaj najmočnejši fevdalec v Savinjski dolini. Med svojim gospodarskim delovanjem ni pozabil utrjevati politične zveze. Njegova pot v Gradec je imela za posledico prisego Žovneške gospoščine avstrijski kroni za vse čase. S tem so Habsburžani preko Ulrika postali gospodarji Savinjske marke, ki potlej ni pripadla več Koroški, temveč štajerski vojvodini.

Stoletna težnja Žovneških se je začela uresničevati.

32

Ulrik si je na pohodih nakopal bolezen. Življenje ga je zmučilo, zato se je z vso skrbjo posvetil vzgoji sina Friderika in hčere Ane. Dasiravno je bil Friderik še mlad, skoraj otrok, je vendar bil zelo dojemljiv učenec. Ulrika je veselilo, da se mladenič čvrsto oprijemlje načrtov prednikov. Znal je sijajno sukati meč, najbolj pa je bil vesel njegovega častihlepja.

Kamor koli je Ulrika peljala trgovska ali politična pot, povsod mu je bil Friderik za družbo. Ko je Ulrik že nekoliko izpregel in se ni podajal več na dolga potovanja, je prirejal love in vabil najodličnejše plemiče, da bi imel Friderik čim koristnejšo družbo. Žovnek je že toliko premogel, da je Friderik rastel v objestnega aristokrata.

33

Friderik je zrastel že v postavnega mladeniča in Ana v brhko dekle, ko je Ulrika bolezen položila v posteljo iz katere ni več vstal. Tudi zdaj, ko je že čutil, da se mu bliža smrt, se ni pomiril z menihi Gornjega grada. Obdaroval je z malimi dajatvami žički samostan in naročil naj ga tam pokopljejo, čeprav so vsi njegovi predniki in bratje ležali pokopani v Gornjem gradu.

Na smrtni postelji je v oporoki prepustil vse imetje mladoletnemu Frideriku. Do sinove polnoletnosti je prepustil varstvo nad otrokoma in posestjo Hermanu Vovberškemu, bratu Friderika, s katerim je sodeloval v bitkah. Ulrika so pokopali v Žičah. Z njim se je končalo obdobje rodu Žovneških plemenitih gospodov.

34

Katarina Vovberška, vdova po Ulriku je ostala z otrokoma sama, vendar je tudi ona, čeravno mnogo mlajša od svojega moža bila na koncu svojih moči. Prepustila je upravljanje posestev bratu Hermanu. Ni dočakala Friderikove polnoletnosti, niti hčerine poroke.

Friderik je bil kljub mladim letom že dovolj samostojen, da mu ni bilo treba iskati pomoči pri stricu. Ravnal je po svoje in pazil, da se stricu Hermanu ni zameril, ker je bil le-ta zadnji Vovberžan, povrhu še bolan in brez potomcev.

Mladi Friderik je vse bolj čvrsto prevzemal očetovo dediščino in se vse pogosteje oziral na Celje. Daljni potomec krških svobodnjakov je zaoral v obdobje slovitih Celjskih grofov.

SPORT

Šport je telesna vzgoja — telesna vzgoja je šport

S tem geslom je ZSS pred dnevi organizirala seminar za športne funkcionarje celjskih športnih društev. Predavatelji tov. Krese, Serpan, Stepišnik in Premelč iz Ljubljane so v svojih referatih nakazali smernice in načela, po katerih se naj razvija vsa športna aktivnost, da bo v skladu s socialističnim pojmovanjem športa.

Tovariš Serpan je v svojem referatu utemeljeval trditev, da med športom in telesno vzgojo ni razlike. Namen telesne vzgoje in športa je razvijanje bioloških funkcij človeka do popolnosti, razvijanje podedovanih funkcij do optimalne mere, razvijati človekov organizem za opravljanje poklicnega dela, navajati človeka na higienske naloge, razvijati pedagoške naloge (značaj, osebnost, nuditi razvedrilo, sprostitev itd.), etične naloge — plemenititi človeka, razvijati v njem smisel za lepo, moralno, pravično, skrbeti za harmoničen razvoj človeka itd. Družbena vloga športa se manifestira v vključevanju članstva v kolektiv, iz ozkega klubskega v velikega, vsedržavnega — mednarodnega. Šele po doslednem izvajanju teh nalog bi v društvih in klubih morali postavljati vprašanje uspehov svojega moštva, priborjenih točk in rezultatov. Zdrav razvoj športa je odvisen prav od pravilnega postavljanja teh nalog, ki bi jih naj funkcionarji zvrstili po omenjenem vrstnem redu. Potem bi odpadla tudi vsa nasprotja, ki vladajo med telesno vzgojo in športom (marsikje tudi zaradi neznanja) ter bi v polni meri držala formula: Telovadba je šport in šport je telovadba!

Tovariš Premelč je poudaril, da je šport sestavni del telesne vzgoje, da je brez dvoma družbena dejavnost, da je treba vsa problematična vprašanja reševati enotno in da šport ni le zabava, temveč življenjska potreba delovnega človeka. Zdrav razvoj našega športa pa je v veliki meri odvisen od pravilnega dela športnih funkcionarjev, od strokovnih pa tja do organizacijskih. V kolikor ti ljudje ne poznajo športnih problemov, lahko s svojim delom mnogo škodujejo. Prav zaradi tega se po nekaterih društvih razvija nezdravo rekorderstvo, klubaštvo, kupovanje igralcev in podobno. Temu stanju je delno kriva tudi Zveza športov Jugoslavije, v kateri sedijo predstavniki najmočnejših osnovnih organizacij in v njej uveljavljajo svojo društveno športno politiko. Prav zaradi tega se je prav v nogometu močno usidral profesionalizem, ki izpodjeda vzgojno plat športa. Zveza športov Slovenije postavlja načelo, da v Sloveniji ni mesta profesionalnim športnikom. V kolikor želijo nogometaši ali drugi igrati za denar — naj to delajo. Kot športne organizacije jih je treba črtati, igralce pa obdavčiti ter hkrati bi naj odvajali še prispevek za socialno zavarovanje. Le s takšnimi in podobnimi ukrepi bi lahko izločili profesionalizem iz našega športa in skrbeli za pravo moralo naših športnikov. Odpadle bi vse slabe stvari, ki kvarijo naše športnike, to je podkupovanje, prehajanje iz kluba v klub in podobni »manevri«.

Velik problem za nadaljnji razvoj športa so materialni dohodki. Društva v glavnem žive od »žicanja«. Pri tem se poslužujejo vseh možnih načinov. V svoje odbore volijo ljudi, ki so na vodilnih mestih in nimajo pojma o športu, računajo pa le na njihovo finančno pomoč. Osnovne organizacije še vse v premajhni meri prikazujejo odgovornim organom vsebinsko stran in rezultate svojega dela. Tudi problem vzdrževanja športnih naprav in gradnje novih je perečin ga bo treba rešiti le na ta način, da bodo športni objekti prešli v komunalno upravljanje. Osnovne organizacije se bodo prav tako morale za finančno pomoč nasloniti na komune in na delovne kolektive.

Zveza športov Slovenije bo za praktično delo v društvih izdala posebno brošuro za športne funkcionarje, v bodoče pa bo prirejala seminarje za športne funkcionarje v okviru Inštituta za telesno vzgojo.

Smučanje

SEDAJ PA NA SNEG!

Za zaključek zimske sezone je nametalo snega v zadovoljivi meri. Ker smo že v mesecu marcu, ne moremo več dolgo računati na smuko. Zato bi bila sedaj naloga vseh smučarskih delavcev in ljubiteljev smučanja, da bi v teh dneh spravili na sneg na tisoče naših pionirjev in mladine. Pri tem seveda računamo največ na vodstva naših šol. Kar poglejmo si Gorenjsko, ki je v preteklem tednu v okviru šolskih tekmovanj spravila na smuči preko 9000 mladine! — Tradicija — boljši pogoji, bo morda kdo dejal. Tudi na Štajerskem se ne moremo pritoževati, da ne poznamo smučanja in da nimamo tradicije ter pogojev. Manjka nam le nekoliko več dobre volje in požrtvovalnega dela z mladino. Štajerska smučarska podzveza je pred kratkim pozvala preko okrajnih ljudskih odborov vse SPK, da na območju vzhodnega dela Slovenije izvedejo vse šole čimprej športni dan, ki naj bo namenjen smučanju in sankanju. Ne gre pa le za enkratno manifestacijo. Tam, kjer imajo šole večjega učitelja-smučarja, naj izvedejo večje število zimskih smučarskih izletov, nedeljske tečaje za začetnike ali popoldanske tečaje, kjer jih pa ni, pa se naj obrnejo za pomoč na športna društva in klube. Le s takim načinom dela bomo naši mladini približali najbolj zdravo športno udejstvovanje in jih navdušili za smučarski šport.

CELJANI — ZMAGOVALCI V ZAGREBU

Smučarji SD Celje so v soboto in nedeljo nastopili na Slemenu za »Herucov memorial«. V moštveni konkurenci so dosegli najboljši uspeh in premagali ekipe Zagreba, Maribora in Graza. Četina Janko, Uršič Dominko, Kopitar Jože in Nunčič Marijan so prinesli v Celje lep prehodni pokal. Najuspešnejši od vseh Celjanov je bil tokrat Četina Janko, ki je zmagal v veleslalomu, v slalomu pa je dosegel 2. mesto. Ostali člani celjske ekipe so se v veleslalomu zvrstili: Uršič na 5., Kopitar na 7. in Nunčič na 9. mesto. — V slalomu pa je bil vrstni red naslednji: Uršič Dominko 3., Kopitar 7. in Nunčič 8. — Celjski alpski smučarji so s tem že dve leti zaporedoma osvojili »Herucov memorial« v prehodno last.

USPEHI CELJSKIH SMUČARJEV NA KUMU

Preko 250 izbranih smučarjev-tekmovalcev se je v nedeljo zbralo na Kumu nad Trbovljami na podzveznem prvenstvu. Klub odsotnosti najboljših so Celjani na tem tekmovanju zopet pokazali precej svojih sposobnosti. Pri tekačih sta se pri starejših mladincih uveljavila Suša na 1. in Geršak na 3. mestu, medtem ko se je Lipnik v težki članski konkurenci uveljavil šele na 11. mesto. Tudi v smuku so Celjani pobrali več prvih mest — pri članih Četina Peter, pri starejših članih Dvoržak Valter, pri starejših mladincih Rožič Niko. V slalomu je bilo manj lovorik. Četina Peter se je moral zadovoljiti z 2. mestom, Debeliak Cic s 4., Štoklas s 5. mestom. Pri starejših članih je v tej disciplini zopet zmagal Dvoržak, smučarski »veteran« Filač pa je na častnem 3. mestu. Pri starejših mladincih je Ajdič na 2. mestu, pri mladinkah je Blaznikova prva, Ažmanova pa druga, pri mlajših mladincih pa je Napret na 4., Zadravec na 6. in Meštrov na 8. mestu.

SENTJURČANI — ZMAGOVALCI

Tradicionalna smučarska prireditev z Resevne »Lahov smuk« je bila letos združena z okrajnim smučarskim prvenstvom partizanskih društev celjskega okraja. V smuku je nastopilo le 23 tekmovalcev, članov in mladincev, od tega pretežni del domačinov. Na dokaj težavni progi, dolgi 1500 m z višinsko razliko 300 m, je pri članih zmagal Doležal (Šentjur) v času 2:27 pred Pepelnakom. Pri mladincih je bil najboljši Šalej (Šentjur), za njim pa sta se zvrstila Koštomaj (Celje-mesto) in Urbajs Rudi (Šentjur).

NA STOTINE TEKMOVALCEV V CELJU

V zadnjih dneh je bilo v Celju cel kup smučarskih tekmovanj s pionirji in mladino, na katerih je nastopilo na stotine mladih tekmovalcev. Športni dan na smučeh so izvedle tri celjske šole — I. in II. osnovna ter učiteljišče. Obe celjski gimnaziji sta izvedli pionirsko smučarsko zavodno prvenstvo, v nedeljo pa je bilo pionirsko prvenstvo mesta Celja. Vsa omenjena tekmovanja so zbrala nad 500 smučarjev. Kdo bi le našteval zmagovalce! Cela kopica je teh imen... In navsezadnje je vendarle bistveno le dejstvo, da smo dobili sneg in da se pred nastopom pomladi lahko v samem Celju vesele mladi ljudje na snegu.

NOČNE SKAKALNE TEKME V GOMILSKEM

V Celju imamo skakalnico, ki je pa neizkoriščena, čeprav leži skoraj sredi mesta. Na Gomilskem pa so morali navdušeni mladi fantje smučarji-skakalci krepko pljuniti v roke, da so si v neposredni bližini vasi, z Zaglinku zgradili majhno, pa vendarle izredno dobro 20-metrsko skakalnico. Od pozne jeseni do nastopa zime so hodili na delo. Treba je bilo očistiti zemljišče, ki jim ga je rade volje odstopila za ta športni objekt kmetica Mastnakova, zatem izgraditi umetno zaletišče in še v izteku široko leseno mostišče za prehod preko potoka Koniščice.

V petek zvečer je bila na tej skakalnici otvoritvena svečanost. Društveni član Kramar je sam udarniško osvetlil skakalnico, ki je ob prelestnem zimskem večeru in ob naletavanju snega izgledala prav veličastno. Sodniški stolp in odskočna miza sta bila okrašena s trobojnicami. Preko 400 kmečkih ljudi je prišlo na to edinstveno prireditev, ki je ta predel Savinjske doline še ni doživel. Po otvoritvenem govoru tov. Hočevarja, agilnega društvenega delavca, so se po strmini spustili s trobojnicami graditelji skakalnice Draksler, Kramer in Cizej. — Oficielni del otvoritve je bil zaključen in sledili so poskusni skoki. Kar 21 tekmovalcev se je v kratkem presledku zvrstilo na skakalnici, nakar je šlo zares — za plasma!

Pri članih so prednjačili po daljavi in stilu domačini, od katerih je najbolj ugajal Cizej, za njim pa Žilnik, Draksler, Lesjak in Kramer. Zmagal je Cizej, ki je zbral 172,5 točke (17, 17 metrov), sledijo Žilnik 171,6 točke (15, 16 m), Draksler 168,8 točke (14, 15,5 m), Kramer 160,9 točke (14, 15 m) in Lesjak 158,2 (15,5, 15 m). Pri mladincih so bili uspešnejši gostje iz okoliških krajev Braslovč, Tabora in Vranskega. Zmagal je talentirani Hanžič iz Braslovč s 164 točkami (15, 15 m) pred Golobom (Tabor) s 145,4 točke (15,5, 12 m), Lesjakom (Tabor) s 142,4 točke (11,5, 11,5 m), Rančigajem (Gomilsko) s 135,9 točke (10, 15 m) in Ribičem (Tabor) s 135,2 točke in skokoma 10 in 11,5 m.

Prireditev je bila vzorno pripravljena in zaslužijo vrli Gomilčani vso pohvalo. Brez dvoma bo ta športni objekt prispeval k razvoju skakalnega športa med našo kmečko mladino, ki je svoje navdušenje, odločnost in veliko mero poguma pokazala že na otvoritveni prireditvi.

SKAKALNE SMUČARSKE TEKME V CELJU

Smučarsko društvo Celje pripravlja Celjanom veliki športni dogodek. Po končanem tekmovanju za »Pokal Kongsberg« na Planici se bodo v torek, dne 8. t. m. ustavili v Celju priznani mojstri smučarskih skokov s Poldo in Rogljem na čelu, poleg ostalih mednarodnih skakalcev Nemcev, Avstrijcev in Italijanov. Na smučarski skakalnici v Mestnem parku nam bodo pokazali vse svoje znanje. Celjani — ne zamudite redke priložnosti in si oglejte najboljše srednjeevropske smučarske skakalce! Začetek tekem bo ob 15,30 uri.

V nedeljo se bodo na celjski 40-metrski skakalnici pomerili med seboj najboljši skakalci partizanskih društev za naslov okrajnega prvaka v skokih. Prireditev bo ob 16. uri.

SMUČARSKA TEKMA SMOHOR — LIBOJE

Smučarska sekcija društva »Svoboda« Liboje pripravlja za nedeljo, 6. 3. 1955 veliko smučarsko tekmo v alpski kombinaciji s startom na Smohorju in ciljem v Libojah. Ta smučarska tekma je za Liboje tradicionalna, saj so jo prirejali že v stari Jugoslaviji.

Proga je lepo speljana, teren pa je slikovit. Vabljeni vsi, predvsem pa društva savinjskega in celjskega področja.

LU-BO

Orodna telovadba

USPEH MLADIH TELOVADCEV IZ GABERJA

V nedeljo je bilo v Ljubljani izbirno tekmovanje za sestavo mladinske reprezentance Slovenije v vajah na orodju, ki bo imela v tem letu več srečanj. Društvo Partizan Celje-Gaberje je na tem tekmovanju imelo dva mladinca Srota in Kovača, ki sta se za začetek svojega tekmovalnega udejstvovanja prav dobro odrezala. Srot se je uvrstil na 8., Kovač pa na 11. mesto. S tem plasmajem sta se oba uvrstila v mladinsko republiško reprezentanco.

TEKMOVANJE SREDNJESOLSKE MLADINE

V petek, dne 11. in v soboto, dne 12. t. m. — obakrat s pričetkom ob 8. uri zjutraj — se bodo v telovadnici II. osnovne šole srečali med seboj izbrani telovadci celjskega okraja iz naših srednjih šol v borbah za naslove okrajnih prvakov v vajah na orodju. V petek bodo nastopili pionirji, pionirke in mlajši mladinci, v soboto pa mladinci in mladinke. Skrbne priprave za to prireditev in tekmovanje samo, bo brez dvoma mnogo prispevalo k večjemu zanimanju šolske mladine za to športno panogo, ki zahteva največ truda.

Kegljanje

KLJUB PORAZU — VISOKO ŠTEVILO

Ekipa celjskega Tehnometala je v nedeljo tekmovala v Mariboru na kegljišču Branika. Pravijo, da na tem kegljišču radi padajo keglji. Ekipa Tehnometala je dosegla kar 4607 lesov, kar je vsekakor lepo število. Posamezniki so k temu številu prispevali: Polajnar 788, Zupan 719, Dolinšek 742, Sedler 738, Sinko 782 in Iglič 818.

V Celju so na kegljišču Betona presenetili Kranjčani, ki so podrli kar 4844 kegljev, njihov najboljši kegljač Murtelanc pa sam 865. Obe številki predstavljata nov rekord na kegljišču Betona.

NK USNJAR ŠOŠTANJ JE POLOŽIL OBRAČUN SVOJEGA DELA

Pred dnevi je imel NK Usnjar svoj redni letni občni zbor, katerega se je poleg številnega aktivnega članstva udeležilo precejšnje število »navijačev« in zastopnika Celjske nogometne podzveze tov. Wagner in tov. Presinger.

Po poročilu dosedanjega predsednika kluba tov. Arzenšek ing. Toneta ter poročilih tehn. vodje, gospodarja in blagajnika, je sledila zelo plodna razprava, ki je pokazala, da je bilo delo kluba v preteklem letu uspešno. Ugotovili so tudi, da so pretežno skrb posvečali predvsem prvemu moštvu, vse premalo pa naraščaju.

Bilo je mnogo govora tudi o škodljivih pojavih v našem nogometu in športu sploh. Ostro so obsodili tako imenovani »neamaterizem«. Dober športnik naj bo tudi dober delavec.

Največji uspeh društva v preteklem letu je vsekakor lep in moderen stadion. Ogromno truda in mnogo znoja je bilo potrebno, preden so hrib spremenili v lepo, ravno zeleno ploskev.

B. J.

Šah

BRZOTURNIR CELJSKEGA ŠAH. KLUBA

V četrtek, dne 24. II. je bil odigran redni mesečni brzoturnir za prvenstvo v mesecu februarju. Turnirja se je udeležilo 16 igralcev. Prvo mesto in drugo mesto sta si delila Draksler Zvonko in Oder Peter, sledijo: Primožič, Janežič, [illegible], Dečko, Pajman, Hojnik, Davidovič, [illegible], Inkret, Rupnik, Sušin, Ratajc, Pišorn in K. Kunstek.

IZ STRMCA PRI CELJU

V Strmcu je pet vaških odborov SZDL. Izmed vseh je najdelavnejši vaški odbor Lemberg, kjer je udeležba na sestankih stoodstotna. Za administrativno delo tega odbora kot tudi za dobro organizacijo zaslužijo javno priznanje tov. Črepinšek Martin, tovariš Furlan Vili in tov. Utrankar Alojz. Želimo, da bi vaški odbor Lemberg posnemali še ostali trije odbori: Strmec, Novake, Socka in Creskova. Volitve novih odborov in delegatov za komunski odbor so bile že povsod.

*

Preteklo nedeljo je priredilo Ljudsko-prosvetno društvo v Strmcu »Veselo nedeljsko popoldne« z nagradnim žrebanjem. To novost so Strmčani polnoštevilno obiskali in žele poleg iger še več takih prijetnih razvedril.

*

Zveza borcev v Strmcu je imela tudi že občni zbor. Novi odbor se je že po enem mesecu dobro izkazal. Poleg skrbi za partizanske sirote, je vsa dejavnost usmerjena za zbiranje sredstev za postavitev spomnika padlim borcem. Prebivalci so razumeli nujnost oddolžitve padlim borcem in so darovali že veliko lesa.

*

Učenci višjih razredov osemletke v Strmcu so v preteklem tednu obiskali Papirnico v Višnji vasi. Učenci so občutili, da so delavci res lastniki tovarne. Ta delavske kolektiv je dosegel že lepe uspehe. Od prvotnih 150 kg dnevne proizvodnje papirja, proizvajajo sedaj 700 kg papirja dnevno, kar pa nameravajo še povečati s tem, da bodo sami delavci sestavili še en stroj.

*

Pred kratkim je bil v osemletni osnovni šoli roditeljski sestanek. Starši so se tega sestanka udeležili v lepem številu. Na sestanku so predvsem obravnavali vzgojna vprašanja: o vedenju učencev izven šole, o točenju alkoholnih pijač mladoletnikom izpod 18 let in o uvedbi gospodarskih predmetov v višje razrede. Starši se tudi zelo zanimajo za adaptacijo šole in so darovali že nekaj lesa za vrtno ograjo.

IZ MOZIRJA
REZERVNI OFICIRJI SO ZBOROVALI

Na občnem zboru Združenja rezervnih oficirjev v Nazarjih so ugotovili, da je bilo združenje še kar delavno. Imeli so 6 sej in 10 predavanj, katerih se je udeležilo nekaj nad 60% članov. Žal pa je bilo nekaj članov, ki niso pokazali za ta predavanja nobenega zanimanja. Pri vzgajanju svojih članov ima Združenje težave, kajti v bližini ni nobene vojaške enote, ki bi lahko nudila potrebno pomoč. Okrajni odbor pa jim tudi ni nudil tiste pomoči, ki je bila v začetku leta obljubljena. Nekateri člani pa še do danes niso dobili legitimacij in značk.

V organizaciji so vključeni vsi rezervni oficirji. Novi odbor se bo povezal z garnizijo Celje, da bo tako delo v bodoče še bolj uspešno, kakor je bilo do sedaj. Za novega predsednika je bil izvoljen rezervni major tovariš Blagojević Boro.

PREDAVANJE, KI GA JE BILO VREDNO POSLUŠATI

Na tukajšnji Ljudski univerzi je imela predavanje o Prešernu tov. Remše Jelka, predmetna učiteljica na nižji gimnaziji. Predavanje je bilo res skrbno izdelano. Poslušalci so bili s tem zanimivim predavanjem izredno zadovoljni. Škoda le, da nekateri na raznih sestankih kritizirajo druge, sami pa nimajo toliko volje, da bi se predavanj udeležili. Saj bi bila taka predavanja zanje same tudi potrebna in poučna. Mar ne?

Za smeh in dobro voljo

PLOŠČA PO ŽELJI

Miha je dobrovoljček, ki le prerad pogleda v kozarček. V podjetju ga opozarjajo in ker nič ne pomaga, dobi odpustnico. Toda Miha bi ne bil Miha, če bi tudi tokrat katere ne zagodel. Pošlje na radio naslednjo željo:

Ob slovesu pozdravlja upravo podjetja X. Y. hvaležni Miha in ji poklanja naslednjo ploščo...

In radio zahrumi znano pesem: Ja se opraštam cigani sa vama...

CELJSKI ŠAHOVSKI KLUB BO LETOS PROSLAVIL 35. LETNICO OBSTOJA

Celjski šahovski klub je bil ustanovljen kmalu po prvi svetovni vojni (leta 1920) in se je do začetka druge svetovne vojne razvil v enega najmočnejših klubov v Sloveniji. Okupator tudi ČSK ni prizanesel in mu je uničil poleg dragocene šahovske knjižnice tudi ves arhiv, rekvizite in inventar. Takoj po osvoboditvi so agilni šahovski delavci s pomočjo ljudske oblasti obnovili delo kluba in je prva leta vidno napredoval. Ko pa je leta 1949 zgubil klubske prostore v kavarni Evropa, je začel pešati in je šele v prostorih Šahovskega doma, ki ga je opremil Celjski okrožni šahovski odbor s podporo OSS in Šahovske zveze Slovenije, začel novo življenje. Agilni predsednik dr. Kovač je s pomočjo tov. Odra in Hojnika v zadnjih dveh letih uspel razgibati društveno delo tako, da bo klub letos dostojno proslavil 10-letnico osvoboditve in 35-letnico obstoja. Da so za to dani pogoji je pokazal dobro uspeli občni zbor, ki je bil v začetku februarja. Takrat je bil sprejet obširen delovni načrt, ki je že s prvimi prireditvami dokazal, da je bil pravilno postavljen.

SINDIKALNO PRVENSTVO MESTA CELJA

Minulo sredo se je zbralo 6 ekip sind. podr. mesta Celja, da pomerijo svoje moči za prvenstvo leta 1955. Žreb je določil naslednji vrstni red: Beton, Ind. kovinarska šola, Živilci, Sind. usl. drž. ustanov, Cinkarna in Kovinsko podj. V kolu so bili doseženi naslednji rezultati: Beton : Kovinsko podj. 5 : 1 — Ind. kovinarska šola : Cinkarna 1 : 5 — in Živilci : Sind. usl. drž. ustanov 0 : 6.

KRONIKA

nesreč

14-letni Jezernik Milan iz Pečovnika je padel pri smučanju in si zlomil nogo.

—

Progovnemu delavcu Regoršek Karlu iz Lipoglava je padla na nogo tračnica in mu jo poškodovala.

—

Učiteljica Gaberšek Jožica iz Dobrine pri Loki pri Žusmu si je pri smučanju poškodovala nogo.

—

Z razbitim kozarcem si je razrezal roko Udovič Peter iz Sp. Trnovelj.

—

Pri padcu si je zlomil nogo delavec pri Eektro Celje Baš Anton, doma iz Gotovelj.

—

V Pyroti v Pečovniku je bila zopet eksplozija. Delavka Šumlak Angela je pri eksploziji utrpela opekline na glavi in na rokah.

Pri smučanju si je zlomil levo nogo 11-letni Pristan Franc iz Rifnika pri Šentjurju.

—

Pri padcu si je poškodoval nogo delavec Haler Anton iz Škofje vasi.

—

8-letnega Danijela Konradi iz Šmarjete pri Škofji vasi je povozil kolesar. Dobil je poškodbe po telesu.

—

2-letna Novak Jožica je padla na Mariborski cesti in dobila poškodbe na glavi.

—

Učenec Leskovšek Boris iz Sp. Hudinje je padel in si pri padcu zlomil nogo.

—

Delavcu Steklič Slavku v Cinkarni je pri delu kanila v oči kislina. Odpravili so ga v mariborsko bolnišnico.

OBJAVE IN OGLASI

»CELJSKI TEDNIK« JE SPREMENIL TELEFONSKO ŠTEVILKO

Uredništvo »Celjskega tednika« ima novo telefonsko številko

24-23

medtem ko ima zdaj tudi Uprava »Celjskega tednika« telefon s številko

25-23

Upravo kličite vselej, kadar imate s »Celjskim tednikom« opraviti po vprašanjih plačil, oglasov in drugih administrativnih poslih

LJUDSKA UNIVERZA V CELJU

Tretje predavanje iz ciklusa o upodabljajoči umetnosti bo v ponedeljek, 7. marca, ob 19,30 v predavalnici na I. gimnaziji — II. nadstr. Predaval bo prof. Čurk Jože o temi: **Renesansa in barok.** Skioptične slike! — Vabljeni!

Tretje predavanje iz ciklusa o glasbi bo v torek, 8. marca, ob 19,30 v predavalnici na Učiteljišču. Predaval bo prof. Ferlinc Boris o temi: **Stilna obdobja v glasbi.** — Vabljeni!

ŽIVINSKI SEJMI V CELJU

Obveščamo kupce in prodajalce živine, da se sejmi s prašiči, govedom, konji in ostalo drobnico v Celju od 2. marca 1955 zopet redno vršijo. — Sejmi so vsako sredo od 7. do 11. ure na živinskem sejmišču. — Tajništvo za gospodarstvo in komunalne zadeve LOMO Celje.

»AVTOBUSNI PROMET« - CELJE

spreminja s 15. marcem t. l. vozni red na avtobusni progi Celje—Velenje—Šoštanj tako, da bo odhod iz Šoštanja ob 5,30 uri in prihod Celje ob 6,50 uri. Odhod iz Celja ostane nespremenjen ob 13,00 uri. UPRAVA

NOGOMETNO DRUŠTVO »KLADIVAR« CELJE išče za športni prostor na Glaziji **oskrbnika.** V poštev pridejo samo prosilci, ki imajo na razpolago stanovanje za zamenjavo in da so po možnosti brez otrok. Plača po dogovoru, kakor tudi ostali pogoji. Vsi reflektanti naj se javijo pri tov. Jeričku na Okrajni zadružni zvezi Celje, Cankarjeva ul. 4.

OPOZORILO

Pri Finomehaniki »Grobelnik Dominik« so nalivna peresa, vžigalniki, fotoaparati in drugi predmeti, ki so jih stranke prinesle v popravilo v letih 1951, 1952, 1953 in 1954 in jih potem niso več dvignile. — Stranke, ki teh predmetov ne bodo dvignile do 1. aprila, opozarjamo, da bodo vsi ti predmeti po tem datumu prodani v vrednosti stroškov popravil.

RADIO CELJE

valovna dolžina 202 metra

Nedelja, 6. marca
10,00 Napoved časa, pregled sporeda, poročila
10,10 Deset minut s kmečko harmoniko
10,20 Zabavna glasba, vmes reklame in objave
10,50 Kar ste želeli — to bomo zavrteli!
11,00 Radijska kronika
11,10 Poje mladinski pevski zbor »France Prešeren« na II. gimnaziji v Celju p. v. Jurčka Vrežeta
11,30 Gospodinjski nasveti
11,40 Za vas igrajo veliki zab. orkestri
12,00 Zaključek oddaje

Ponedeljek, 7. marca
18,00 Poročila, objave in reklame
18,15 Operna glasba
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane

Torek, 8. marca
18,00 Poročila, objave in reklame
18,15 Slovenski napevi
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane

Sreda, 9. marca
18,00 Poročila, objave in reklame
18,15 Kar ste želeli — to bomo zavrteli!
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane

Četrtek, 10. marca
18,00 Poročila, objave in reklame
18,15 Zabavna glasba
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane

Petek, 11. marca
18,00 Pregled Celjskega tednika
18,15 Igra tamburaški orkester SKUD »France Prešeren«, p. v. Janka Hočevarja
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane

Sobota, 12. marca
18,00 Poročila, objave in reklame
18,15—22,15 Prenos iz Ljubljane

Želje in objave sprejema vratar LOMO Celje vsak dan. Tarifa: 100,— in 200,— dinarjev.

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega dragega moža, očeta, brata, svaka in strica

ČANŽEK FRANCA,

se iskreno zahvaljujemo MLO Celje, kolektivu in sind. podružnici »Elektro Celje«, tovarišem interniranceem iz Mauthausena, kolektivu Trgovskega podjetja OZZ, kolektivu »Pyrota« ter vsem sorodnikom in prijateljem za darovane vence. Ravno tako se zahvaljujemo za izraze sožalja in za spremstvo pokojnika na njegovi poslednji poti. Žalujoči: žena, hčerki, brat, sestre in ostalo sorodstvo

JAVNA ZAHVALA

Ob priliki zdravljenja mojega sinčka Igorja se prisrčno zahvaljujem zdravnikom kirurgično-otroškega oddelka celjske bolnice za uspešne operacije in zdravljenje, prav tako vsem sestram za skrb in nego, ki so mu jo posvetile. Vsem iskrena hvala. — Skale Tatjana

OPOZORILO

Opozarjam, da nisem plačnik dolgov, ki bi jih napravila moja bivša žena Kožuh Ana z zlorabo mojega imena. — Cater Franc, Zadobrova 59 — Škofja vas.

SPOROČAM cenjenim strankam, da sem začel zopet nanovo obratovati v Drešinji vasi. Delavnico sem moral zaradi tehničnih vzrokov zapreti s 1. januarjem 1955, katera pa sedaj zopet obratuje. — Tistim cenj. strankam, ki imajo izdelke gotove od leta 1953 in 1954 sporočam, da naj jih dvignejo najkasneje do 31. marca t. l. Če stranke predmetov do tega roka ne bodo dvignile, bom predmete prodal po ceni izdelavnih stroškov. — **Lah Albin, sodarski mojster,** Drešinja vas, pošta Petrovče.

SPOROČAM, da sem svojo ključavničarsko delavnico preselil iz Razlagove — v Zidanškova ulico št. 7 — drugo dvorišče in se nadalje priporočam cenjenim strankam. — Sprejmem tudi vajence. — **Globočnik Bernard,** Celje, Zidanškova ulica 7

PRODAM dobro ohranjeno stiskalnico (prešo). Repinšek Jože, Celje — Levec 56

PRODAM 2500 kg sladkega sena. Naslov v upravi lista.

PRODAM stavbno parcelo 400 kvadratnih metrov. V račun vzamem okrogel stavbni les. Naslov v upravi lista.

PRODAM suh češnjev les, parjen (več kot 2 kub. metra). Naslov v upravi lista.

PRODAM štiri stanovanjsko hišo 15 minut od kolodvora Celje. Hiša ni vključena v stanovanjsko skupnost.

PRODAM enonadstropno hišo v Vojniku, poškodovano ob poplavi. Ohranjen je skoro ves stavbni material (gradbeni les in traverze). Pojasnila v gostilni Ban, Vojnik 75.

PRODAM koleselj, kopletno civilno sedlo, slamoreznico (manjšo) in štiritonske sani. Zamenjam tudi za protivrednost. — Kupim 9 ali 20 kvadratno hmeljsko sušilnico. — Jurak Anton, Megojnice, pošta Griže pri Žalcu.

KUPIM enodružinsko hišo v bližini Celja ali odgovarjajoče stanovanje v mestu. Posredniki izključeni. Ponudbe na upravo lista pod »Dom«.

ISČEM zdravo, suho, opremljeno ali prazno sobo v pritličju, ali visokem pritličju z vso oskrbo. — Ponudbe na upravo lista.

ZAMENJAM brejo kobilo (staro 6 let), za nebrejo, Kajin, Trnovlje-Celje.

PROSIM najditelja aktovke, (notri sta 2 ključa) da jo vrne na naslov: Hadolin Milan, Cret 17 — Celje.

ZAMENJAM dvosobno stanovanje v centru za enako v bližnji okolici mesta. Naslov v upravi lista.

KONCERTI

Na V. abonma koncertu, ki bo v sredo, 9. III. v Narodnem domu, bomo poslušali violinista Karla Rupla in pianista Marjana Lipovška. Oba sta imela nedavno na koncertni turneji v Nemčiji velik uspeh. Na koncertu v Celju bosta izvajala dela Beethovna, Stravinskega, Bacha, Kreka, Lipovška in Saint-Saensa.

GLEDALIŠČE

Petek, 4. marca 1955 ob 20 — Jan de Hartog: ZAKONSKA POSTELJA — premiera — premierski abonma in izven

Sobota, 5. marca 1955 ob 20 — Jan de Hartog: ZAKONSKA POSTELJA — abonma red sobota (delavski) in izven

Nedelja, 6. marca 1955 ob 15,30 — Shakespeare: HAMLET — izven

Ponedeljek, 7. marca 1955 ob 13 — Shakespeare: HAMLET — zaključena predstava Putnika

Ponedeljek, 7. marca 1955 ob 19 — Shakespeare: HAMLET — zaključena predstava za AFZ

Torek, 8. marca 1955 ob 9 — Shakespeare: HAMLET — zaključena predstava za AFZ

Torek, 8. marca 1955 ob 20 — Jan de Hartog: ZAKONSKA POSTELJA — abonma red torek in izven

Sreda, 9. marca 1955 ob 13 — Shakespeare: HAMLET — zaključena predstava Putnika

Četrtek, 10. marca 1955 ob 20 — Jan de Hartog: ZAKONSKA POSTELJA — abonma red četrtek in izven

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Dne 6. III. 1955: dr. Bitenc Maks, Celje, Cankarjeva ulica 11. — Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote od 18. ure do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

KINO

KINO UNION, CELJE

Od 5. do 9. III. — ameriški barvni film: »NAJBOLJŠI OD NAJSLABŠIH«

Od 10. do 14. III. 1955 — nemški film: »ZEMLJA SMEHLJAJA«

Matineja 13. III. — italijanski film ob 10. uri: »TEŽKA LETA«

Prestave dnevno ob 18. in 20. uri, ob nedeljah ob 16., 18., in 20. uri.

KINO DOM, CELJE

Od 1. do 6. III. 1955 — francoski film: »PRIJATELJSTVO NOČI«

Od 7. 12. III. 1955 — angleški film: »PREGANJAN DO SMRTI«

Matineja 6. III. ob 10. uri — amer. barvni film: »BAGDADSKI TATIČ«

Predstave dnevno ob 18,15 in 20,15 uri, ob nedeljah ob 16.15, 18,15 in 20,15 uri.